

prosinec 2008

cena 15 Kč

čtvrtletník pro Kopidlenko

Kopidlenské listy

Rybáři vylovili v Mlýnci kapry na vánoční stůl

Rybářství Chlumec nad Cidlinou spravuje jeden z největších rybníků Jičínska – Zrcadlo ve Mlýnci. V poslední den měsíce října se za účasti mnoha diváků konal jeho tradiční výlov. Za ideálního počasí proběhla velkolepá podívaná, kterou si nenechal ujít žádný milovník rybolovu.

V sítích rybářů, vedle tradičních kaprů, uvízly i jiné druhy: amuři, líni, štiky, tolstolobici i několik candátů. Celkem bylo z rybníka vytěženo 900 q, dalších 200 q bylo vylověno již v průběhu roku. Výsledek se nijak nevymyká z průměru posledních let. Poměrně dobré přírodní podmínky se projeví na příznivé zdravotní kondici vylovených ryb.

Řada návštěvníků si z Mlýnce odvezla na svůj stůl živou rybu v přijatelné ceně 50 korun za 1 kg. Cena na vánočním trhu bude podstatně vyšší. Není pochyb o tom, že většina vylovených ryb z rybníka Zrcadlo se stane součástí vánočních hodů v řadě rodin i restaurací nejen v našem okrese, ale také v Turnově a Praze, kam Chlumecké

rybářství vylovené ryby dodává.

V těchto dnech se Zrcadlo pomalu napouští vodou a připravuje se na novou sezonu. Rybářství počítá v budoucnu s úpravou rybníka, obnovení strouhy a opravou loviště. V plánech je oprava hráze mezi velkým a malým Zrcadlem. Problémem je zanešená výpustní strouha do Mrliny. To je ale úkol, který je určen zemědělcům, kterým stoka údajně patří. (osu)

Přečtěte si v čísle:

Jak se restauroval pomník padlých vojáků na Hilmarově náměstí v Kopidlně – strana 16

Představení Bible pražské z Kopidlny: jedné z nejvýznamnějších památek českého písemnictví – strana 20

S Jiřím Černíkem dojedeme na motorce do exotického cíle výpravy: vítává nás Mongolsko – strana 24

**Ke splnění cílů
nás čeká ještě dost
tvrdé práce a starostí**

Petr Albrecht
starosta Kopidlna

Vážení spoluobčané,

asi víte, že jsem byl 27. listopadu 2008 zastupitelstvem města zvolen do funkce starosty. Osobně bych chtěl poděkovat za vaši podporu a důvěru, kterou jste mi projevíli. Je to pro mě velká čest a zároveň velká zodpovědnost vůči občanům. Víím, že mě čeká práce nelehká, ale slibuji vám všem, že budu pracovat kvalitně a zodpovědně. Budu se snažit nezklamat důvěru voličů, kteří mi dali svůj hlas.

Proto chci pokračovat v budování rozvoje města tak, jak nám určuje Střednědobý plán, kde jsou jednotlivé akce rozpracovány. Ke splnění těchto cílů nás čeká ještě dost tvrdé práce a starostí. Uvedené cíle ovšem nelze splnit bez pomoci a pochopení zastupitelů města, pracovníků městského úřadu, organizačních složek, příspěvkových organizací, ale hlavně vás spoluobčanů.

Blíží se konec roku, a proto mi dovoluji popřát vám šťastné a klidné prožití svátků vánočních a v novém roce 2009 splnění všech vašich předsevzetí, hodně osobních, rodinných i pracovních úspěchů, pevné zdraví a spokojenost.

Těším se na naši spolupráci.

Slovo odstupujícího starosty
Josefa Táborského najdete na straně 3

Svazek obcí Mariánská zahrada pořádá v Kopidlně vzdělávací kurzy

V Základní škole v Kopidlně se v říjnu uskutečnilo školení počítačových dovedností. Na městském úřadu probíhal od října do poloviny prosince kurz angličtiny. Oba kurzy pořádalo sdružení obcí Mariánská zahrada a organizačně vypomohlo město Kopidlno.

V prvním kurzu se 24 zájemců z Kopidlna a širokého okolí po více než 20 hodin snažilo zvládnout taje ovládání počítače. Mnozí k němu zasedli vůbec poprvé v životě,

ale po absolvování 20hodinového kurzu jsou už schopni napsat krátký text, provádět jednoduché výpočty v tabulkovém kalkulátoru, vytvořit si vlastní kalendář i jednoduchou prezentaci, znají svoji prvou e-mailovou adresu. Při závěrečném hodnocení, za přítomnosti zástupkyně Mariánské zahrady a starostky obce Bukvice paní Elišky Formanové, obdrželi absolventi školení osvědčení o absolvování kurzu a CD-ROM se všemi absolvovanými lekci.

Na snímku starostka Eliška Formanová předává osvědčení Marcelě Antošové z Rožďalovic.

Kurzu angličtiny se nakonec zúčastnilo jen 8 zájemců, ale o to více se jim lektor Aleš Valenta z Akademie J. A. Komenského z Jičína mohl věnovat. Několik absolventů chce ve výuce pokračovat účastí v dalších kurzech. I tento kurz zahájila zástupkyně pořadatele paní Eliška Formanová.

Svazek obcí Mariánská zahrada pořádá kurzy s finanční podporou Královéhradeckého kraje z Programu obnovy venkova, takže cena pro účastníky byla opravdu dostupná. (osu)

Kopidlno zvítězilo v zeleném úřadování

Městský úřad Kopidlno se zapojil do soutěže v „zeleném úřadování“ vyhlášené Královéhradeckým krajem v prvním pololetí letošního roku. Cílem tohoto projektu je ekologicky šetrný provoz úřadů.

Co to v praxi znamenalo? Přihlásili jsme se do soutěže, z různých zdrojů získali informace, vyhodnotili současný stav a zavedli jsme důsledné třídění odpadů včetně kompostování, nakupujeme ekologicky šetrné výrobky – recyklované papírové výrobky, čisticí prostředky, úsporné žárovky a jiné spotřebiče, snažíme se omezit spotřebu papíru větším využíváním elektronické komunikace.

A proč to děláme? Protože věříme, že se i takto dá šetřit životní prostředí a zároveň pozitivně ovlivníme své okolí, občany a návštěvníky úřadu. Vedle přesvědčení, že děláme dobrou věc, nám vítězství v soutěži přineslo dotaci 50.000 Kč, která bude použita k pokračování projektu zeleného úřadování – chceme z ní například pořídit úsporné žárovky na sál, koše na třídění odpadů, předměty k propagaci města, nahradit některé hodně staré elektrospotřebiče novými, úspornými. (kl)

Podzimní a předvánoční aranžmá v Cholenicích

Obecní úřad Cholenice a Dobrovolný svazek obcí Mariánská zahrada pořádaly v období od 24. 9. 2008 do 26. 11. 2008 (každou středu od 18.00 do 20.00 hodin) aranžérský kurz s názvem Podzimní a předvánoční aranžmá. Lektorkou kurzu byla p. Marie Hofmanová z Cholenic. Naučili jsme se například vázat věnečky, svátečně zdobit dárky, vyrábět adventní věnce a mnoho dalšího. Tímto děkujeme lektorce za trpělivost a ochotu poradit.

M. Havelková

Mikuláš v Kopidlně

Mikulášská nadílka potěšila v tradičním čase děti v Kopidlně. Těch se sešlo 4. prosince v podvečer na náměstí přes stovku a i díky příznivému počasí se program vydařil, děti byly nadšené, aktivně se zapojovaly do soutěží, zpívaly koledy a jiné vánoční písně. Potěšitelné bylo i zapojení dospělých.

Program obohatilo kouzelnické vystoupení čertíka Pepíka, na závěr přišli Mikuláš a čert, kteří dětem přinesli sladkosti. (kl)

Několik slov končícího starosty

Vážení spoluobčané,

podzimní období bylo mimo jiné charakterizováno volbami do krajského zastupitelstva a senátními volbami. Vliv na město měly krajské volby, kde, jak víte, jsem kandidoval za Jičínsko. V těchto volbách jsem byl i díky Vaším hlasům úspěšný a na prvním zasedání zastupitelstva kraje jsem byl zvolen 2. náměstkem hejtmána pro ekonomiku a zahraniční záležitosti. V této situaci jsem stál před složitým rozhodnutím, zda Jičínsko zastupovat na úrovni kraje, nebo i nadále zůstat ve funkci starosty města. Vykonávat obě uvolněné funkce najednou je problematické, i když znám případy, kde souběh dvou funkcí vykonává jeden člověk. Já jsem ale zásady vykonávat plnohodnotně pouze jednu náročnou funkci.

Z výše uvedených důvodů jsem požádal o uvolnění z funkce starosty města a zastupitelstvo města na svém zasedání dne 27. listopadu 2008 zvolilo nového starostu pana Petra Albrechta. Novému starostovi blahopřeji k jeho zvolení, přeji mu hodně úspěchů ve výkonu této náročné funkce. Jsem připraven s ním spolupracovat a pomoci mu především v počátečním období, než získá dostatek zkušeností k řízení chodu města a jeho rozvoje ve prospěch občanů.

Zastupitelstvo města mi dalo důvěru zvolením členem rady města a tím mi vy-

tvořilo podmínky pro dodržení mých závazků – podílet se na efektivním rozvoji města a zajištění veřejných služeb pro občany. Funkci „radního“ jsem schopen vykonávat plnohodnotně a tím pokračovat v plnění hlavních záměrů rozvoje města a zajištění kvalitních služeb pro spoluobčany. Zároveň jsem připraven pomáhat městu z titulu funkce náměstka hejtmána kraje.

Blíží se konec roku 2008 a tím i bilančování splnění jednotlivých úkolů vedení města – rady a zastupitelstva, pracovníků městského úřadu, příspěvkových organizací města a ostatních sdružení. Toto hodnocení nechám na Vás – občanech města Kopidlna a jeho obcí, protože Vy nejlépe můžete zhodnotit, co se podařilo, kde jsou problémy a co je potřebné v budoucnu zlepšit v rozvoji a chodu města. Osobně jsem přesvědčen, že tento rok byl úspěšný a hlavní záměry byly naplněny.

Závěrem Vám chci poděkovat za Vaši spolupráci a pochopení při řešení problémů ve všech oblastech života města, popřát Vám úspěšné naplnění všech Vašich osobních předsevzetí a očekávání, které jste si vytýčili na tento rok. Zároveň Vám chci popřát do nového roku 2009 hodně úspěchů v osobním životě, hodně pracovních úspěchů, pevné zdraví a plnohodnotné splnění všech Vašich záměrů a předsevzetí.

Josef Tábořský, odstupující starosta

Končící starosta Josef Tábořský (vpravo) se svým nástupcem Petrem Albrechtem při zasedání zastupitelstva 27. listopadu 2008.

Start výstavby sportovní haly provázely problémy

Stavba víceúčelové sportovní haly u základní školy byla zahájena 6. října 2008 přeložením elektrických kabelů, které vedly areálem školy v místě výstavby. Pracovníci místního hospodářství ve spolupráci s panem Černíkem provedli pokácení stromů, které stavbě stály v cestě, a dodavatelská firma zahájila zemní práce na hloubení základových pasů haly a zázemí. „I přes naše

urgence je postup prací pomalý a zatím řešíme více problémů, než se se zahájením stavby předpokládalo. Při hloubení základů došlo k překopu dalšího kabelu, který slouží k napájení stávajících dílen, a odkrytí staré nefunkční studně v základové spáře,“ uvedl Josef Tomásek z městského úřadu s tím, že tyto nepředpokládané komplikace už byly vyřešeny. (kl)

U příležitosti 90. výročí konce první světové války a vzniku samostatného československého státu položili 27. října 2008 starosta Kopidlna Josef Táborský a místostarosta Václav Šimůnek vzpomínkové věnce k pomníku T. G. Masaryka u základní školy a k pomníku padlým na náměstí.

Vítání občánků v Kopidlně letos podruhé

Na začátku listopadu proběhlo v obřadní síni Městského úřadu Kopidlna, v letošním roce již podruhé, slavnostní přivítání nových občánků našeho města. Přivítali jsme mezi nás tyto děti: Verunku Voháňkovou, Petrušku Lhotákovou, Nikolku Neubertovou, Marečka Adamce, Natálku Karlíkovou, Tadeáška Sedláčka a Timiho Maršálka. Poděkování patří dětem ze základní školy, které si pod vedením paní učitelky Novákové připravily pro tuto příležitost pěkné vystoupení. Velkou radost nám udělala opravdu nevídaná účast babiček, dědečků, tetiček, strýčků a ostatních příbuzných nových občánků, obřadní síň byla zaplněná do posledního místečka. A tak to má být.

Přivítané děti opět obdrží jako vzpomínku na tento výjimečný den dárek od městského úřadu – DVD s nahrávkou celého obřadu. Narozeným dětem přejeme šťastné vykročení do života. R. Horynová

Novou komunikaci k nádraží zkrášlí výsadba zeleně

Dne 9. 6. 2008 byla předána nově zrekonstruovaná budova nádraží, kterou finančně zajistily České dráhy, a. s. Na tuto akci volně navázala rekonstrukce příjezdové komunikace, na kterou město Kopidlno získalo dotaci od Královéhradeckého kraje ve výši 700 tisíc Kč.

Rekonstrukce začala v polovině července a ukončena byla 15. října. Město se rozhodlo pro generální opravu vozovky, což v sobě zahrnovalo odstranění původního povrchu, zúžení vozovky, vybudování kanálů, vytvoření objízdného ostrůvku, parkovacích míst pro tělesně postižené a nový asfaltový povrch. Uvnitř ostrůvku vznikl prostor pro výsadbu zeleně.

Už při vytvoření projektu bylo jasné, že finanční dotace kraje nebude stačit a bude nutný příspěvek z rozpočtu města. Z finančních rezerv bylo poskytnuto zhruba 300 tisíc Kč.

Okolí vozovky bude upraveno na jaře příštího roku navezením hlíny a osazením zeleně. Vadou na kráse však zůstal chodník před restaurací. Nedávno bylo rozhodnuto, že ještě do konce roku bude chodník opraven. Náklady se pohybují zhruba ve výši 140 tisíc Kč. Tím by měla být obnova nádraží a jeho okolí ukončena.

Věříme, že obnova bude pokračovat i v dalších částech města.

Ladislav Komárek

Jak jednala školská rada ZŠ a MŠ Kopidlno v prvním funkčním období

Školská rada je orgán školy umožňující zákonným zástupcům nezletilých žáků, zletilým žákům a studentům, pedagogickým pracovníkům školy, zřizovateli a dalším osobám podílet se na správě školy.

Školský zákon §168 (1) Školská rada

a) vyjadřuje se k návrhům školních vzdělávacích programů a k jejich následnému uskutečňování,

b) schvaluje výroční zprávu o činnosti školy,

c) schvaluje školní řád a navrhuje jejich změny,

d) schvaluje pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v základních školách

e) podílí se na zpracování koncepčních záležitostí rozvoje školy,

f) projednává návrh rozpočtu právnické osoby na další rok, vyjadřuje se k rozboru hospodaření a navrhuje opatření ke zlepšení hospodaření,

g) projednává inspekční zprávy České školní inspekce,

h) dává podněty a oznámení řediteli školy, zřizovateli, orgánům vykonávajícím státní správu ve školství a dalším orgánům státní správy

První volby do školské rady proběhly 6. října 2005. Za zřizovatele byli do funkce jmenováni Roman Novák a Jana Hladíková, za základní školu Alena Říhová a Zdeněk Ruta, z řad rodičů byly zvoleny Michaela Havelková a Lenka Nováková.

Ve školním roce 2005–06 se rada sešla celkem čtyřikrát. Na prvním setkání proběhla volba předsedy (Jana Hladíková), místopředsedy (Zdeněk Ruta) a zapisovatele (Roman Novák) a byl schválen jednací řád. Předmětem dalších schůzek bylo hospodaření školy, rozpočet, vnitřní školní řád, školní vzdělávací program a projednána byla inspekční zpráva školy 05/06.

Ve školním roce 2006–07 se školská rada sešla dvakrát a projednala koncepci ZŠ a MŠ, roční plán školy, výroční zprávu školy a zabývala se tvorbou školního vzdělávacího programu.

Ve třetím roce 2007–08 tříletého funkčního období školská rada jednala třikrát. Na květnovou schůzku ŠR byli pozváni třídní učitelé 1. a 6. třídy, kteří seznámili členy ŠR s průběhem realizace školního vzdělávacího programu, který si škola sama vytvořila. Po dobu tří let fungování školské rady nebyl přijat žádný podnět, problém ani připomínka k chodu školy.

Předsedkyně školské rady se sešla 16. července 2008 s členy Rady města Kopidlno, kde přítomné seznámila s činností školské rady za období říjen 2005 až červen 2008.

Jana Hladíková, předsedkyně ŠR

Kopidlno bylo po kulturní stránce na vysoké úrovni, vzpomíná rodačka

Když jsme letos v létě využili pozvání kopidlenské rodačky paní Marie Neradové a delegace Kopidlenských listů vyjžděla na návštěvu do severočeského Mostu, netušili jsme, jakou historickou cestu podnikáme. Nikdo z výpravy ve složení Oldřich Suchoradský, Roman Novák a Martin Žantovský ani v nejmenším netušil, že vzpomínky neuvěřitelně bystré staré paní na události v Kopidlně z první poloviny minulého století budou jejími vzpomínkami posledními. Na konci listopadu nás zastihla nečekaná a smutná zpráva, že paní Neradová zemřela. Záznam naší besedy tak je zároveň i rozloučením s kopidlenskou rodačkou, která do konce života na své rodné město nezapomínala a až do posledních dnů života se zajímala o vše, co se v něm dělo.

KL: V dopise jste nám napsala, že jste v Kopidlně žila do roku 1940. Kde jste tehdy bydleli?

Když jsem byla ještě hodně malá, bydleli jsme u Vavříků v zadní místnosti; tam jsme měli 1+1. V té době, byla ještě otevřená strouha, která vedla jako náhon do mlejna. K hospodářství pana Vavříka se bylo možné dostat jen po dřevěném můstku. Teprve později potok zatrubnili a vznikla souvislá silnice.

Dále jsme bydleli u Lejsků. To bylo na rohu ulice Bědy Křídla a ulice k nádraží, kde jsme vydrželi až do války. V domě byla velká kuchyň a dva pokoje. Lejskovi měli syna v České Lípě, a když město obsadili Němci, přestěhoval se zpátky k rodičům do Kopidlna a my jsme mu museli uvolnit místo.

KL: Když se zastavíme u vašeho jména. Jméno Nerad není v našem kraji neznámé. Pan Nerad byl také ředitelem školy v Rožďalovicích. Měla s ním vaše rodina něco společného?

Tak to bude pouhá shoda jmen. Dědeček Neradů dělal v Kopidlně listonoše. Domek měla jeho rodina nad Cardovými a později jej prodali Lachmanovým. To bylo v době, když jsme si oba vzali na stáří k sobě do Mostu. Tady také oba prarodiče zemřeli.

Do Kopidlna jsem jezdila do osmdesátého devátého roku za maminkou velmi často. Byla tam zvyklá a nechtěla jít jinam. Z těch dob mám i společné fotografie čtyř generací naší rodiny.

Ze sousedských vztahů dodnes udržuji kontakt s paní Mankou Kalousovou. V jejím domku v ulici Bědy Křídla byl dříve sklenář Stýbl. Později to koupil tatínek paní Kalousové, pan Staněk. Maminka byla jejich sousedka a od těch dob udržujeme nepřetržitě životní přátelství.

KL: Jaký máte dojem z návštěv Kopidlna? Kdybyste měla možnost, vrátila byste se tam?

Kopidlno je malé tiché městečko a příležitostí ke společenskému životu tam i dnes mnoho není. Přesto bych se tam i ráda vrátila, ale už mám zase svoji rodinu tady v Mostě. Děti sem přišly prakticky za mnou. Oba jsou kantori. Zeť učí matematiku na gymnáziu a dcera je profesorkou na obchodní akademii. Pro Kopidlňáky může být zajímavé, že tady vede už asi čtrnáct roků mažoretky a má s nimi velké úspěchy. Dokonce někdo projevil zájem udělat zájezd do Kopidlna. Ale děvčata jsou prý dva roky dopředu zadaná na nejrůznější vystoupení. Jsou to všechno slečny z gymnázia nebo zdravotní školy. Byly několikrát ve Francii, Itálii, Holandsku a každý rok zahajují a ukončují promenádní koncert na Hradě s posádkovou hudbou hlavního města Prahy.

KL: V dopise dále popisujete, jak bývalo Kopidlno hudební a zpěvné. Žilo se tu bohatým kulturním životem.

To bylo báječné. Kolik kapel tam tehdy působilo! Řídící učitel Brožek dělal i operety a činohry. Byl varhaníkem, a když jsme šli do kostela, mezi zbožnou písní si někdy preludoval třeba i úryvek z Polské krve. Hned jsme věděli, co nacvičuje.

Pamatuji se, že v Kopidlně dávali i Sme-

tanovu operu Dvě vdovy. Vystupovali v ní místní ochotníci. Přizvali pouze paní Tikalovou z Národního divadla. Hrál se v parku, v přírodním divadle. Tam také přijela opera z Hradce s Dvořákovou Rusalkou. To vám byla nádhera. Alej krásně osvětlená, do zvuků hudby z Rusalky přesně ladilo kvákání žab z blízkého zámeckého rybníka. Jako velmi malá pamatuji provedení opery Prodaná nevěsta. V sokolovně se zase hrála Venuše; už si nepamatuji, kdo to nacvičoval, ale kopidlenská ochotníci s tím jezdili široko daleko.

Hudební Kopidlno výborně žilo. Byly tu tři místní pod vedením kapelníků Cardy, Drnce a Tobiáše.

KL: Vzpomenete si na další příklady společenského života tehdejšího Kopidlna? K tradičním patřily určité bály různých spolků.

Třeba když byl agrární ples, přijeli sedláci ze širokého okolí a selské dcerky byly nastrojené a mládenci taktéž. Když se chystal hasičský bál, chodili zvát po domech a prodávali vstupenky. I když někdo na ples nešel, vstupenku si přesto koupil, aby podpořil místní hasičský sbor. Ples lidovců zahajoval vždy pan poslanec Bradáč, tehdy starosta obce. Sokolové zase pořádali plesy

pokračování na straně 7

pokračování ze strany 6

většinou jako maškarní. Občas udělali výjimku.

Třeba jednou mu dali ráz na téma: Pout' k sv. Antoničku, jindy zase Šero lesa láká. To sál u hospody u nádraží vyzdobili jako les. Uprostřed stál velký smrk s lavičkou a u postranního vchodu byl vystaven posed, kde hrál moderní hudbu pan Frýba, a na sále byla dechovka pana Tobiáše.

Pamatuji si, že při zástěrkovém bále, který se pořádá na ukončení masopustu, měla maminka malou zástěrku přes večerní šaty.

Když měli bál železničáři v Radnici, pozvali si Kmochovu hudbu z Kolína. V 7 hodin ráno po bále ji pak šli všichni tanečníci průvodem vyprovázet až na nádraží k vlaku. Kopidlno bylo tehdy po kulturní stránce opravdu na vysoké úrovni.

KL: A co běžný život ve městě? Jak třeba lidé tehdy nakupovali a prodávali?

Na náměstí před lékárnou každou středu probíhaly trhy. Vesnické hospodyně na ně přinášely máslo, tvaroh, vejce. V roce 1935 stál 1 kg másla 9 korun, 4 vejce byly za 1 K. Na podzim husa na vykrmení 25–27 K. Když ji matka krmila čtyři týdny šiškami, vážila skoro 10 kg.

Každého čtvrt roku byl velký trh. Ten byl

rozložen přes celé náměstí. Po jedné straně silnice stály stánky, kde nabízeli obchodníci kabáty, šaty, prádlo a další oděv. Na druhé straně zase byli cukráři. Prodávali turecký med, kokosky, limonády. Byly tam i domácí potřeby, jako struhadla nebo vařečky. Ty nabízeli prodáváci i jako tři věci za jednotnou cenu pět korun.

KL: Jak se slavily poutě nebo jiné svátky a slavnosti?

Při pouti nebo velkém svátku probíhala mše v kostele. A to v 7 hodin, v 9 a ve tři čtvrtě na jedenáct. Zahradníci si po cestě ke kostelu rozložili rohožky a panímámy, které šly po mši z kostela si u nich kupovaly zeleninu.

V neděli se mladí scházeli na náměstí a procházeli se od zámku k radnici. O pouti nebo posvícení, ale i o Velikonocích pan Carda koncertoval vždy od 10 do 12 hodin. Veselé to bylo o pomlázce. Vřískot vyplácených děvčat byl slyšet daleko od náměstí.

Na Dušičky 1. listopadu šel večer z kostela průvod na hřbitov. Okna byla vyzdobená hořícími svíčkami po celé jeho cestě. Děti nesly lampiony, které po dobu pobožnosti zapíchly kolem nebo přímo do hrobů. Po obřadu se účastníci zase seřadili a šli zpátky do kostela. Hudba pana Cardy se přesunula k desce padlých, kde zahráli obecnstvu píseň Hoši od Zborova.

KL: Také jste nám napsala o svatbě princezny, majitelky panství, s hrabětem Palmem.

To byla nezapomenutelná událost. Pamatuji si to proto, že to bylo roku 1940, kdy jsem se vdávala i já. Ze zámku šel svatební pár se svatebními hosty pěšky do kostela. Zahradník vyzdobil celý kostel nádhernými živými kyticemi. Když velebný pán svatební pár oddával, hudba hrála nádherný chorál: Svatý Václave. Ze všeho si nejvíce pamatuji, jak náš pan učitel Fejfar stál v civilu pod kazatelnou a přísně přehlížel diváky, jako své bývalé i současné žáky.

KL: Zmínila jste se také o Tomáši Baťovi. Dokonce prý chtěl koupit náš zámek.

To mi bylo asi deset nebo dvanáct roků. Na náměstí se najednou objevila krásná a moderní auta. Rozkřiklo se, že kopidlenský zámek je na prodej. Přijel sám ministr zahraničí Edvard Beneš, pozdější náš prezident. S ním František Udržal a mladý Baťa. Zájem o zámek měli všichni tři, ale koupit chtěli jen zámek a oboru, bez polností. To bylo asi tisíc hektarů, a tak z koupě nakonec sešlo. Když přijel pan Eduard Beneš do města po válce jako prezident, to už jsem v Kopidlně nežila. (osu, rom, zan)

V příštím čísle se společně s paní Neradovou zaměříme na obchodníky a živnostníky v Kopidlně v první polovině minulého století.

*Vánoční pohodu a úspěšné vykročení do roku 2009 přeje čtenářům
Kopidlenských listů redakční rada a Městský úřad Kopidlno*

Kopidlenské listy pro vás připravuje redakční rada ve složení (zleva) Zdeněk Ruta, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Jana Minářová, Lenka Kropáčková a Oldřich Suchoradský. Jak sami vidíte na snímku, musí každý z členů mnohdy odvést práci minimálně za dva. Převážnou část roku 2008 byl členem redakční rady také Roman Novák.

Letečtí modeláři: Ještě nikdy jsme neměli tolik postupujících na MČR

Již několik let na těchto stránkách informuji o výsledcích kopidlenského leteckomodelářského klubu. Posledními soutěžemi v listopadu byla ukončena již 32. modelářská sezona. Tato sezona byla trochu jiná než několik předešlých, kdy jsme si zvykli, že mistr republiky v některé kategorii byl z Kopidlna. Letos se nám, i přes velkou snahu, na tuto tradici nepodařilo navázat. Sezónu jsme zahájili již v lednu.

Průběh sezony byl dobrý

V žákovských kategoriích celou sezonu velmi dobře létali Fanda Zajíc mladší, Radek Knížek, Michal Hloušek a Petr Pelant. V juniorech dobře začali Jan Slavík, Jan Čapek a Mirek Zajíc, ale v závěru sezony jim poněkud vyprchalo nadšení. V seniorech tradičně velmi slušně létala trojice Fanda Zajíc starší, Vašek Krejčík a Milan Šafler. Celkem jsme se zúčastnili 30 soutěží po celé republice a v modelářské partě soutěžících se Kopidlno, zejména ve výchově žáků, již stalo pojmem. Nermalou zásluhu na tom má grantová pomoc města, díky níž jsme alespoň částečně mohli hradit cestovní náklady.

Čekali jsme, že zkušenosti nasbírané během jarních soutěží zúročí naši žáci v postupových kolech mistrovství ČR. Vše vycházelo velmi dobře. Okresní kolo v Jičíně nebyl problém, postoupili bez problémů všichni naši. Krajské kolo, které jsme pořádali již tradičně ve spolupráci s DDM a LMK Chlumec nad Cidlinou v Hořicích, také znamenalo úspěch a postup všech 4 zkušenějších žáků (Zajíc, Hloušek, Pelant, Knížek) na mistrovství ČR. Ještě nikdy jsme tolik postupujících na MČR neměli. Krajskými přeborníky se stal Michal Hloušek v kategorii F1H a H a Radek Knížek připojil dvě 2. místa. Bohužel vlastní mistrovství ČR v Kozłanech, na které jsme se moc těšili a od kterého si hodně slibovali, nás vůbec nezastihlo v optimální formě. Každý si během soutěže vybral jeden nevydařený let a bylo po nadějích. Nejlepší byl Fanda Zajíc v kategorii F1H až na 9. místě.

Přece jen ne bez úspěchu

Trochu jsme si spravili chuť v „korespondenční soutěži žáků“, to je soutěž, která se létá ve stanoveném termínu po celé republice a z dosažených výkonů republiková komise mládeže vytvoří výsledkovou listinu. Zde Radek Knížek obsadil 1. a 2. místo v kategoriích F1H a A3, Fanda Zajíc byl 2. v kat. F1H a ještě 3. místo v kat. A3 připojil Michal Hloušek. V juniorské i seniorské kategorii jsme také celý rok vozili ze soutěží diplomy z čelných pozic, ale na

mistrovství ČR jsme si také vybrali slabší chvíli. Takže nejlepší umístění měl Jan Čapek v kategorii A3, a to až 10. místo.

Těšíme se na nové tváře

Začínáme se chystat pomalu na sezonu novou, z kategorie žáků odchází Michal Hloušek, a tak bychom potřebovali posílit modelářský kroužek žáků o nové zájemce. Zkušení vedoucí Vašek Krejčík a Fanda Zajíc starší jsou zárukou dobré modelářské výchovy, ale přece jen konkurence méně

náročných koníčků je značná. Modelářství však poskytuje poměrně všestrannou přípravu od šikovnosti rukou, fyzické kondice, podporuje soutěživost a kamarádské vztahy v kolektivu a při cestách a soutěžích si užijeme také dost legrace. Charakter osobnosti dotvářený v těchto podmínkách jde snad tím správným směrem. Schůzky žákovského kroužku jsou každý pátek od 15 hodin v dílně ZŠ. Každý zájemce je vítán.

Ing. Milan Šafler, vedoucí LMK Kopidlno

Poděkování Červeného kříže

MS ČČK Kopidlna přeje všem svým členům a příznivcům pevné zdraví a spokojenost v roce 2009!

Fotografie jsou z výletu na Kuks a Černou horu v září t. r., s příspěvkem na dopravu od zastupitelstva města. Za příspěvek děkujeme. Výlet se vydařil, bylo nádherné počasí.

Děkujeme Sokolu Kopidlna za zapůjčení prostor na výroční schůzi. Náš dík patří též MUDr. Vltavskému za možnost setkávání výboru v prostorách zdravotního střediska.

Za výbor Jana Zábrahová

Poslanec Lhota besedoval v Kopidlně

V pondělí 24. listopadu 2008 proběhl v Kopidlně poslanecký den ODS. Dopoledne se s poslancem parlamentu Zdeňkem Lhotou setkali zástupci města místostarosta Václav Šimůnek a člen rady Ladislav Komárek. Věnovali se hlavně tématům souvisejícím s budoucností Kopidlna. Původně ohlášený senátor Jiří Liška se bohužel poslaneckého dne nezúčastnil a z důvodu jiných naléhavých povinností se omluvil.

Po besedě následovala návštěva základ-

ní školy a setkání s ředitelem ZŠ spojené s obědem v nové školní jídelně a návštěva zahradnické školy. I zde diskutoval poslanec s vedením školy, tentokrát o problémech středního školství a uplatnění absolventů. Návštěva vyvrcholila prohlídkou nejhezčích prostor a chlouby školy – palmového skleníku.

Od 15 do 17 hodin probíhala beseda poslance Zdeňka Lhoty a oblastního manažera ODS Petra Hejny s občany. (kl)

Osudové osmičky?

Ano, i v Červeném kříži.

Tak například:

V letošním roce uplynulo 80 let od objevení penicilinu Dr. Alexandrem Flemingem (1881–1955).

V tomto roce jsme oslavili 90. výročí ukončení I. světové války – vítě, že Walt Disney (1901–1966), držitel 48 Oscarů, se přihlásil k Červenému kříži a jako řidič sanitky se dostal na evropská bojiště?

V roce 1828 se stal slepý Louis Braille (1809–1852) učitelem nevidomých dětí. Po roce práce přišel s písmem pro nevidomé. V roce 1838 vydal i učebnici matematiky.

8. květen – světový den Červeného kříže.

Lékárník říká zákazníkovi: „Prosím tisíckrát za prominutí, pane Svobodo, ale já dnes omylem poslal vaší paní místo aspirinu arzenik.“ – „A jaký je v tom rozdíl?“ – „Osmnáct korun,“ říká lékárník.

(čerpáno z novin Červeného kříže)

Jana Zábrahová

Oprava

V minulém čísle jsme zveřejnili přehled významných dat z historie Kopidlna. Při jeho tvorbě jsme použili materiálů z Okresního archivu v Jičíně. Čtenářka našich novin paní Šafránková nás upozornila na chybu, která je v přehledu u roku 1940, kde je uvedeno, že byl v Kopidlně ustaven Svaz Junák. Ale ve skutečnosti to bylo právě naopak. V době fašismu a německé okupace naší země byla činnost Junáka zastavena. Omlouváme se za toto přehlédnutí a uvítáme, když nám čtenářka do některého z příštích čísel napíše, jak to s ustavením Junáka a jeho další historií v Kopidlně doopravdy bylo. (osu)

Charitní pečovatelská služba může nabídnout pomoc i dalším obcím

Jak ukázala anketa mezi občany Kopidlna, mnozí z nich vůbec nezaznamenali změnu, která v sociálních službách v našem městě nastala od 1. ledna letošního roku. Dosud provozované služby městem byly postoupeny Oblastní charitě se sídlem v Jičíně. Město tímto řešením hledalo zjednodušení vedení služeb a úsporu finančních prostředků při jejich fungování. Přitom si ponechalo právo kontroly jejich funkčnosti v osobě pracovníce městského úřadu pí Miroslavy Hrdé.

První kroky při pátrání po změně při fungování sociálních službách v Kopidlně nás vedly do Jičína, za ředitelem OCH Jičín panem Bc. Davidem Rejlkem.

Služby poskytuje Oblastní charita

Tato církevní organizace provozuje v Jičíně na sídlišti na Novém Městě nízkoprahový klub pro děti a mládež EXIT. Je určen a působí jako prevence nežádoucích jevů pro děti a mládež od 10 do 21 let. Nabízí různé volnočasové aktivity a poradenství sloužící k řešení složitých životních situací těchto mladých lidí. Organizace s ročním rozpočtem téměř 1 milion korun zaměstnává 3 odborné pracovníky a působí na stovku mladých lidí, převážně z Jičína. Tato organizace nabídla menším městům okresu Jičín, mezi nimi i městu Kopidlnu, zastřešení jejich

Z vystoupení žáků základní školy v zařízení.

sociálních služeb a jejich vedení z jednoho místa. Na nabídku kladně zareagovala města Kopidlnu a Libáň.

Uzavřenou dohodou k 1. lednu tohoto roku začalo pracovat Středisko poskytování služeb: CHPS Kopidlnu-Libáň, sídlem v Kopidlně, pod vedením pí Marie Mirovské, DiS. Od 1. ledna roku 2009 přistoupí k to-

muto seskupení ještě město Vysoké Veselí. Středisko v Kopidlně má kapacitu 60 klientů a spravují ho 3 pracovníci. Vedle vedoucí pí M. Mirovské ještě pečovatelskou pí Hana Purmová a Jana Slavíková. Libáň má jednu pečovatelskou – pí Šárku Sobotkovou. Vysoké Veselí bude zajišťovat pečovatelskou pí Zuzana Horáková. Středisko má své přirozené sídlo v opraveném Domu s pečovatelskou péčí v Havlíčkově ulici v Kopidlně. Při návštěvě nám paní vedoucí M. Mirovská zodpověděla několik otázek vztahujících se k fungování zařízení.

Změna v systému služeb v Kopidlně se převodem pod Charitu v Jičíně přímo u klientů nijak viditelně neprojevila. Také personál zajišťující systém větší změny nezaznamenal. Až na ty malé v poskytování výhod, které měly pracovníci v postavení zaměstnanců podléhajících městu trochu širší. Komunikace s nadřízenou organizací v Jičíně probíhá bezproblémově. Ředitel jičínské Charity pan D. Rejlek několikrát kopidlenské zařízení osobně navštívil a zajímá se o jeho fungování. Zájemci o nabízené služby se většinou k jejich využívání přihlásí osobně. Buď přímo v jejich sídle, v Domě pečovatelské služby, nebo telefonicky na čísle 737 139 089. Komunikovat lze i po internetu na adrese: chps.kopidlno-liban@seznam.cz.

Nabídka služeb závisí na zájmu

Největší zájem se soustřeďuje na dovážení obědů a dohodnutých nákupů. Prostředí "domu" je k provozu služeb ideální. Už svým

V Domě oslavila své 90. narozeniny nájemnice pí Božena Zachová. Vedle příbuzných jí přišel poblahopřát i starosta Kopidlna ing. Josef Táborský.

pokračování ze strany 10

umístěním blízko centra města, nedaleko zdravotního střediska. Poměrně blízko je vlakové nádraží a autobusová zastávka na náměstí. Funguje v klidném a pěkně upraveném přírodním prostředí. Stavba je po rekonstrukci a účelu takového zařízení plně vyhovuje. Spolupráce s městem je bezproblémová. Kladem je blízkost mateřské i základní školy, což se projevuje v návštěvách dětí mezi nájemníky před různými svátky během roku. Děti pořádají pro klienty domu besídky, nejčastěji o Vánocích, Velikonocích nebo ke Dni matek. Vedle těchto mimořádných akcí nabízí zařízení svým nájemníkům kurzy pohybových cvičení a speciální pracovní „dílny“ s rukodělnými aktivitami. Vedoucí pí M. Mirovská oceňuje podporu sponzora – firmy Aveflor z Budčevse, která zařízení poskytla finanční podporou. Nabídka služeb pro občany je široká a může se dále rozšiřovat podle jejich zájmu a potřeb. Vedle zmíněných a nejvíce využívaných obědů a nákupů jsou to různé úkony osobní hygieny, pochůzky a úklid dle přání a potřeb zájemců, praní prádla apod. Nabízené služby jsou zpoplatněny podle ceníku, který je k dispozici přímo v zařízení, na vývěsce MěÚ na náměstí nebo na internetu, na internetových stránkách města Kopidlno na adrese www.kopidlno.cz (odkaz na Oblastní charitu Jičín je přímo v levém sloupci).

Společné akce nájemníků sblíží

V současné době je v Domě sociálních služeb v Kopidlně umístěno 11 obyvatel (v Libáni 7). Pracovnice se ale dále starají o 14 klientů v terénu (v Libáni o 20). Jsou nejen z Kopidlna a Libáně, ale i z Mlýnce,

Společné akce nájemníků domu je sblíží.

Pševse, Zlivě, Psinici a Křešici. O případném rozšíření služeb rozhodují samotní obyvatelé svým zájmem a náměty, které podají městu.

Do činnosti má co mluvit i zastupitelstvo města, které svým podílem provoz služeb a zajištění jeho chodu pracovníci financuje. Rozšíření služeb na další obce v okolí – Cholenice, Vršce, Běchary je závislé na zájmu a schopnosti tyto služby finančně podpořit těmito obcemi. Pro stávající situaci by zajištění služeb i do těchto míst Kopidlenska nebylo problémem.

Dokládá to rozšíření služeb do města Vysoké Veselí od příštího kalendářního roku.

Samotní obyvatelé Domu s pečovatelskou službou v Kopidlně jednotně vyjadřují spokojenost s jeho fungováním i péčí, která je jim ze strany pracovníků zařízení věnována. Postrádají v domě stálou zdravotní službu, zvláště o víkendy a svátcích. Se svými zdravotními problémy musí docházet do nedalekého městského zdravotního střediska, za svým obvodním lékařem. Oceňují snahu vedení domu v nabídce různých aktivit pro naplňování volného času. Co ale pracovníci nemohou ovlivnit, je trvalý zájem příbuzných o zde umístěné klienty. Samota je pocit, který jejich život nejvíce tíží.

Oldřich Suchoradský

inzerce

KNAUF A RIGIPS

Stavební systémy
Kompletní vestavba půdních prostorů,
snížení stropů, montáž příček

Kontakt: Milan Ječný, Bezručova 422, Kopidlno
tel.: 493 551 544, 728 558 613

Únos ženy v Budčevsi byl prý jen legrace

Zvláštní způsob zábavy si našla parta lidí u čerpací stanice v Budčevsi jednoho dne počátkem října. Mladou ženu, která postávala u vchodu do prodejního prostoru, naložilo, i přes její nesouhlas, několik mužů do vozidla Ford Transit a poté s ní odjeli směrem na Kopidlno. Bezprostředně poté vše oznámil na policii její přítel, který byl v té době rovněž na benzínce. Po ženě bylo okamžitě vyhlášeno pátrání a následně byla přijata potřebná opatření. Nakonec řidiči vozidla ženu vysadil na křižovatce u Nouzova a poté odjel do Kopidlna, kde zaparkoval. Zde policisté jak vozidlo, tak i jeho osádku vypátrali. Jaké bylo jejich překvapení, když zjistili, že šlo pouze o legraci. Co k tomu dodat? Snad jen to, že sranda tohoto typu nemůže nikoho rozesmát, tedy alespoň policisty určitě ne.

ze zpravodajství policie

Zahradnická škola se může pochlubit vánočními výrobky

V předvánočním čase je celá škola provoněná jehličím a žáci v rámci odborného výcviku a praxe vyrábějí různé druhy adventních věnců, svícný do interiéru i pro venkovní umístění. S výrobky našich žáků se může veřejnost setkat na vánočních výstavách na jičínské bráně, v Sobčicích, Dobrovicích, Mladé Boleslavi, v muzeu a na trzích v Nové Pace, Novém Bydžově, Lomnici nad Popelkou, ... Kurzy vánoční vazby pro pedagogické pracovníky proběhnou v naší škole, návštěvníci Anenských slatinných lázní v Lázních Bělohradě zhlédnou ukázky vánoční vazby a budou mít možnost si zhotovené výrobky přímo na místě zakoupit. Obyvatelé Kopidlna najdou pestrý sortiment vánoční vazby ve školní výukové prodejně Flora.

Jubilejní 15. ročník prodejní výstavy Kopidlenský kvítek se uskutečnil 11. října 2008. Pěkné počasí přilákalo přes 9 tisíc návštěvníků. Zájemci o zahradnický obor našli v zámku výstavní expozice, v areálu na 120 prodejců nabízelo zahradnický materiál, nářadí, přírodní produkty, ale i další sortiment. Občerstvení kromě školy a drobných prodejců zajistila Střední škola gastronomie a služeb v Nové Pace. Ve sportovní hale probíhaly ukázky vazby, prezentace firem a módní přehlídky svaatebních šatů jičínského salonu Pronuptia. Návštěvníci mohli obdivovat i výsledky vazačské soutěže zahradnických škol a učilišť, která se uskutečnila 9. října 2008 s finanční podporou Královéhradeckého kraje, který schválil projekt v oblasti Talentované děti a mládež. Prvenství v soutěži družstev si odvezla SOŠ stavební a zahradnická Praha 9, v jednotlivcích zvítězila Veronika Špidlenová z kopidlenské zahradnické školy. Jednotlivými úkoly letošní soutěže byly: svaatební kytice, přízdoba dárkového balení vína, roubování a poznávání rostlinného materiálu.

Studentky oboru Květinářské a aranžérské práce A. Cajzlová, M. Loudová a L. Zumrová pod vedením učitelky odborného výcviku N. Novotné se zúčastnily ve dnech 13.–14. listopadu 2008 soutěže v aranžování Soběslavská růže. Soutěžními úkoly byly: vánoční kytice, girlanda a netradiční vánoční stromeček. V hodnocení družstev obsadila naše škola 2. místo, v soutěži jednotlivců byla Aneta Cajzlová třetí, na stejné příčce skončila v soutěžním úkolu vánoční kytice Lucie Zumrová.

39. ročník Běhu 17. listopadu se uskutečnil na okruhu v zámeckém parku dne 12. listopadu 2008. Celkem startovalo 91 běžců ve 13 kategoriích. Tento projekt byl podpořen grantem Královéhradeckého kraje.

Škola otvírá v průběhu podzimních měsíců své dveře zájemcům o studium. Žáci a jejich rodiče mohou v doprovodu studentů naší školy nahlédnout do všech budov, kde probíhá teoretická i praktická výuka. Zaměstnanci po celé dny poskytují podrobné informace o možnostech studia v jednotlivých oborech, školních i mimoškolních aktivitách a také o uplatnění absolventů na trhu práce. Dobrá dopravní obslužnost umožňuje žákům z okolí do školy dojíždět, pro žáky ze vzdálenějších míst zajišťujeme ubytování v domově mládeže s celodenním stravováním.

První kolo přijímacího řízení pro školní rok 2009/2010 vypisuje škola na 20. dubna 2009. V současné době studuje na škole ve čtyřech

oborech 238 žáků, kteří jsou rozděleni do 12 tříd. Nejbližším termínem pro návštěvu školy je 15. leden 2009.

stránku připravila Mgr. Zdeňka Filipová

Koncert šikovných rukou...

...byl k vidění na prezentační akci Kopidlenský kvítek, který po veřejnost uspořádala Zahradnická škola v Kopidlně. V době, kdy se stále více hovoří o úpadku zájmu o učební obory, předvádějí studenti a učni této školy ukázky své práce s rostlinným materiálem široké veřejnosti. Zájem o akci je rok od roku větší. Letos počet návštěvníků během jediného dne poprvé překonal číslo 10 000. Součástí prezentační akce je soutěž pro zahradnické školy z celé naší republiky. Účastníci soutěže si porovnají své schopnosti v roubování ovocných stromů, poznávání rostlinných druhů, v pohybovém trojboji a dle vlastní fantazie vytvořené svatební kytici. V jiné kategorii si mohou změřit své schopnosti v poznávání rostlin i žáci základních škol z širokého okolí.

Hlavní zájem veřejnosti byl zaměřen na sobotní prohlídku prostor kopidlenského zámku, kde je škola už 60 let umístěna. Byly vyzdobeny květy a rostlinným materiálem tak, že návštěvník při téměř hodinové prohlídce

nevycházel z údivu. V zámeckém parku se pak těm koupěchtivým nabízela možnost k nákupu zboží spojeném se zahradou a ovocnářstvím. Při návštěvě Kopidlenského kvítku si i letos přišel na své každý milovník přírody. Největší ohlas měly výrobky a výpěstky učňů a studentů školy, které dokazují, že lidská dovednost je tou největší devizou pro nově vznikající krásu. Pracovníkům kopidlenské školy je třeba vzdát hold a poděkovat, nejen za zorganizování grandiózní akce, jakou příprava a průběh prezentační akce bezesporu je, ale hlavně za to, jak své učně celoročně vedou a co je dokážou naučit. Díky jim a podobným školám u nás lze říci, že české ručičky jsou stále ještě „pozlacené“ a mistrně ovládají své řemeslo, které naši zemi proslavilo po celém světě.

Oldřich Suchoradský

Článek přetištěn z internetového portálu Česká škola (www.ceskaskola.cz), kde vyšel 15. října 2008

Vánoční veršování

VÁNOCE

Pavla Kulhánková, 6.A

Zvonek zvoní,
stromek voní.

Dárky u stromečku leží,
Děti radostně k nim běží.

Všichni mají radost,
Že dárků mají dost.

JEŽÍŠEK

Iva Podzimková, 6. A

Už hoří všechny svíce
na adventním věnci.
Očekávaný den nastal,
Tak zazvoň Ježíšku přeci

V Lyonu se zastaví,
a pak letí k Vrchlabí.
Tam se zdrží jenom chvíli
A zas letí pro nadílku,
Chuckovi do New Yorku

O dárky se postarat musí,
a když ne on, kdo to zkusí?
Že by Honzík?
Nebo Daník
Vždyť nemají ani valník.

„Ježíšek je prostě hustej,
jak vypadá,
není tlustej?“
říká velká Qinny,
za západní Číny,

Jak dostanou se z Prahy do Jemenu?
Nebudou tam ani za hodinu.
To zvládne jenom Ježíšek,
pro něj to není žádný oříšek.

VÁNOCE

Petra Kulhánková, 6. A

Venku krásně sněží
Kapr na stole leží.

Cukroví krásně voní
Zvonky pomalu zvoní.

Stromek voní, děti běží,
Na dárky se všichni těší.

Škola nabídla nové kroužky a zapojuje děti do projektových aktivit

Protože se blíží konec kalendářního roku, dovolte nám, abychom vás informovali o jeho průběhu v naší škole.

V pondělí 1. září začal nový školní rok 2008–09 pro 280 žáků naší školy v pečlivě uklizených a vyzdobených prostorách všech budov, v kterých se naše škola nachází. Již dalším rokem mají možnost užívat naši žáci zrekonstruovanou školní jídelnu a především moderní učebny v její nadstavbě. I proto jsme všichni přivítali, když v prvních měsících nového školního roku začala výstavba víceúčelové sportovní haly, která má být předána k užívání na podzim příštího roku. Daří se tak naplňovat střednědobý plán rozvoje města, ve kterém je naše škola označena za prioritu. Vedení města a zastupitelům za to děkujeme. Věříme, že plánovaná rekonstrukce celého školského areálu bude pokračovat podle plánu i ve ztížených podmínkách, v nichž se naše a světová ekonomika právě nachází.

Škola na pohádkovém festivalu

Pravidelně každým rokem navštěvují naši žáci festival Jičín – město pohádky, letos nejen jako diváci zábavných pořadů, ale také jako aktivní tvůrci programu, např. včelařský kroužek p. uč. O. Suchoradského nebo skupina žáků 9. tříd s pí uč. I. Pluhařovou. Nedílnou součástí výuky jsou i exkurze. Již v září navštívila 8. třída v rámci výuky dějepisu a občanské výuky Kutnou Horu, žáci 4. třídy zase místní oboru, kde měli možnost vidět chov bílých jelenů a poznat prospěšnost sběru kaštanů pro zimní přikrmování zvěře.

Projektové dny s podporou rodičů

Již druhým rokem pracuje naše škola podle vlastního školního vzdělávacího programu, do kterého jsou již zapojeny 1., 2., 6. a 7. ročníky. Ve větší míře se snažíme do výuky začlenit i netradiční formy, jakými jsou např. projektové dny. Zdá se, že tyto netradiční výukové formy získávají u pedagogů i žáků podporu, o čemž svědčí i jejich kladná odezva. Za velice důležité považujeme i zapojení mnoha rodičů do těchto projektů.

Nové kroužky a aktivity

V říjnu předvedla ukázkou výcviku dravých ptáků pro žáky základní i mateřské školy na školním hřišti veřejně prospěšná společnost ochránců přírody z Brna – Zayferus. Žáci 2. stupně se dále účastnili tradiční soutěže na Kopidlenském kvítečku pořádané střední zahradnickou školou, pro nejmenší žáky a MŠ bylo uspořádáno divadelní představení. Všichni žáci školy navštívili také filmové představení v místním kině. Ve školním sběru kaštanů a žaludů se podařilo nasbírat 1300 kg těchto plodů pro místní lesní správu.

Ve své činnosti se škola snaží neustále zkvalitňovat také volnočasové aktivity žáků prostřednictvím svých organizovaných kroužků. Tradiční nabídku kroužků, jakými jsou: paličkování, výtvarný kroužek, kroužek hry na flétnu, kroužek mažoretek, kroužek pohybových her, šachový kroužek a kroužek včelařský, jsme v letošním školním roce rozšířili o nabídku kroužku anglického jazyka na II. stupni a také o keramický kroužek.

Škola se snaží i o další spolupráci s místními organizacemi či městem. V rámci této spolupráce využívají školní dílny místní letečtí modeláři, ve školní tělocvičně trénuje v zimním období oddíl kopané, v odpoled-

ních hodinách se zde koná cvičení jógy a nově také cvičení maminek s malými dětmi. I letos využil obě počítačové pracovny naší školy MěÚ Kopidlno, který zde ve spolupráci se sdružením obcí Mariánská zahrada zorganizoval kurz výpočetní techniky pro dospělé.

Úspěchy Kopidlno v soutěžích

Protože skončilo volební období stávající Školské rady ZŠ a MŠ Kopidlno, zvolili rodiče dne 23. října své nové zástupce do této rady.

Dne 12. listopadu se zúčastnili naši žáci Běhu 17. listopadu v zámeckém parku a obzvláště úspěšné bylo i družstvo chlapců v okresním i krajském kole ve stolním tenisu, které ve složení P. Kodet, A. Hejdrých, V. Slavík a P. Paleček v okresním kole zvítězilo a v krajském obsadilo 2. místo. Další žáci se zapojili i do vědomostních soutěží, např. školních kol olympiád z dějepisu a českého jazyka.

Tento příspěvek je psán koncem listopadu, proto jenom v krátkosti o chystaných akcích v posledním měsíci v roce. Nejstarší chlapci se zúčastní dovednostní soutěže v SOU Hlušice, žáci 9. A připraví pro mladší spolužáky a děti mateřské školy Mikulášskou nadílku, v závěru roku proběhne finále školního předvánočního turnaje ve florbalu a třídy si připraví vánoční besídky a navštíví filmové představení. V sobotu 13. prosince 2008 se uskuteční Den otevřených dveří, který měl mezi veřejností doposud vždy kladný ohlas.

Na závěr nám dovolte jménem naší ZŠ a MŠ popřát všem spoluobčanům a našim příznivcům pěkné vánoční svátky a v novém roce hodně zdraví, úspěchů a spokojenosti.

za ZŠ a MŠ Kopidlno Z. Ruta

Vánoční testík

1. Naše nejstarší dodnes dochované koledy pocházejí jaké z doby?

- a) Předhusitské
- b) 18. století
- c) 8. století

2. Od kdy si lidé o Vánocích dávají dárky?

- a) Je to zvyk starý 100 let
- b) Již ve starém Římě se lidé o slunovratu obdarovávali
- c) Od narození Krista

3. Kdo slaví Chanuku?

- a) Křesťané
- b) Muslimové
- c) Židé

4. Ústřední postavou Vánoc je Ježíš Kristus. Který den se narodil?

- a) 24. prosince
- b) 25. prosince
- c) není známo

5. Kdy byl poprvé vystaven betlém v kostele v Umbrii?

- a) 12. století
- b) 16. století
- c) 14. století

6. 25. prosinec je datum, které bylo významné již před vánočními oslavami. V tento den se slavil:

- a) Svatý den koledování
- b) Zrození slunce
- c) Konec starého roku

7. Kde byly jesličky původně vystavovány?

- a) V kostele
- b) V domácnosti
- c) Na náměstích

8. Jaká barva je barvou adventní a používá se v kostele před Vánoci?

- a) Červená
- b) Zelená
- c) Fialová

9. Během večere se objevil na stole hrách. Co symbolizoval?

- a) Peníze
- b) Zdraví
- c) Spojení stolovníků

10. Po večeři se stavením rozezněl zvuk zvonečku. Co se stalo po zazvonění?

- a) Hospodář přinesl ozdobený stromek
- b) Vyšlo se na půlnoční mši
- c) Všichni se vrhli na dárky

11. Z mísy se na počátku večere slavnostně oddělilo několik lžic pokrmu. Komu se tyto první lžice dávaly?

- a) Hospodáři
- b) Pocestným
- c) Dobytku

12. Co nám přináší svatá Lucie, dle známé pranostiky?

- a) Světlo – tedy prodlužování dne
- b) Příchod velkých mrazů
- c) Koledníky

Vědec, hvězdář a ředitel František Kadavý

narozen 12. 11. 1896 na Ledkovách u Kopidlna, zemřel 6. 5. 1972 v Praze

František Kadavý byl významným astronomem. Narodil se na Ledkovách a se svojí ženou, která pocházela z Kopidlna, vychoval jednu dceru. V Kopidlně navštěvoval základní školu. Vystudoval obor astronome a nastoupil badatelskou dráhu v tomto oboru. V letech 1929–1936 provedl spolu se svými spolupracovníky více než 13 000 pozorování (převážně Slunce) a stal se tak nejaktivnějším československým pozorovatelem oblohy a vesmíru v období první republiky.

Výsledků práce dosahoval neuvěřitelnou pílí a zájmem o svůj obor. Významné objevy získané z pozorování publikoval v odborných časopisech. Napsal též několik významných knih o výsledcích své badatelské činnosti. V roce 1951 vydal monografii: „Je život na jiných planetách?“. Další známou publikací je kniha: „Člověk poznává vesmír“, vydaná v roce 1953. V roce 1953 se stal prvním ředitelem Lidové hvězdárny v Praze na Petříně a až do roku 1962 zde působil. Za jeho vedení zde byly několikrát za rok pořádány přednášky za účasti mnoha významných vědců. Již za 2. světové války na hvězdárně založil Sluneční sekci, kde působil i jako nově zvolený ředitel. Tato sekce je zřízena a pracuje na hvězdárně dodnes. Pro své objevy hledal podporu v zahraničí. Spolupracoval s astronomy bádajícími o vesmíru, v 50. letech minulého století samozřejmě nejvíce ze Sovětského svazu.

Další jeho významnou prací byl katalog: „Slunce – zdroj života na Zemi“. Často vystupoval před laickou veřejností jako člen Společnosti pro šíření politických a vědeckých znalostí, s četnými populárními přednáškami. Dodnes je vzpomínána přednáška na téma: „Člověk přemáhá prostory vesmíru.“

František Kadavý je v historii technických věd vnímán jako jeden z nejpracovitějších představitelů oboru astronomie. Jeho zásluhy jsou trvalé a nebyl zapomenut ani dávno po své smrti. Ledkova i Kopidlna mají právo být na jeho odkaz hrdi.

Nebylo lehké najít podrobnosti z jeho bohatého života. Pomohla mi osobní návštěva u jeho dosud žijící neterě, paní Věry Knížkové, která žije v jeho rodném domku na Ledkovách. Další údaje jsem získal, s pomocí knihovnice pí Romany Komárkové, ze záznamů Petřínské hvězdárny na internetu.

Jaroslav Svoboda

připravila mina

Spřádané odpovědi: 1.a | 2.b | 3.c | 4.c | 5.a | 6.b | 7.a | 8.c | 9.c | 10.a | 11.c | 12.a

Restaurování pomníku padlých vojínů ve světové válce 1914–1918 na Hilmarově náměstí v Kopidlně

V letošním roce jsme provedli restaurování pomníku padlých z první světové války. V tomto krátkém příspěvku chceme proces restaurování přiblížit veřejnosti a rovněž navázat na článek z předchozího čísla Kopidlenských listů.

Hned v úvodu chceme poděkovat zástupcům města Kopidlna za příkladnou součinnost a pomoc, ať už šlo o dohledání archivních materiálů a historických fotografií, nebo o zajištění bezvadného průběhu prací na místě.

Pomník padlých, který byl odhalen v létě roku 1924, vytvořil ve své dílně kameník František Bílek (*1889) z Podhorního Újezda, jmenovec známého českého sochaře. Jak ukazuje nápis na pomníku, vyrobil jej podle návrhu inženýra Viléma Kvasničky (*1885), žáka profesora Jana Kotěry na uměleckoprůmyslové škole v Praze.

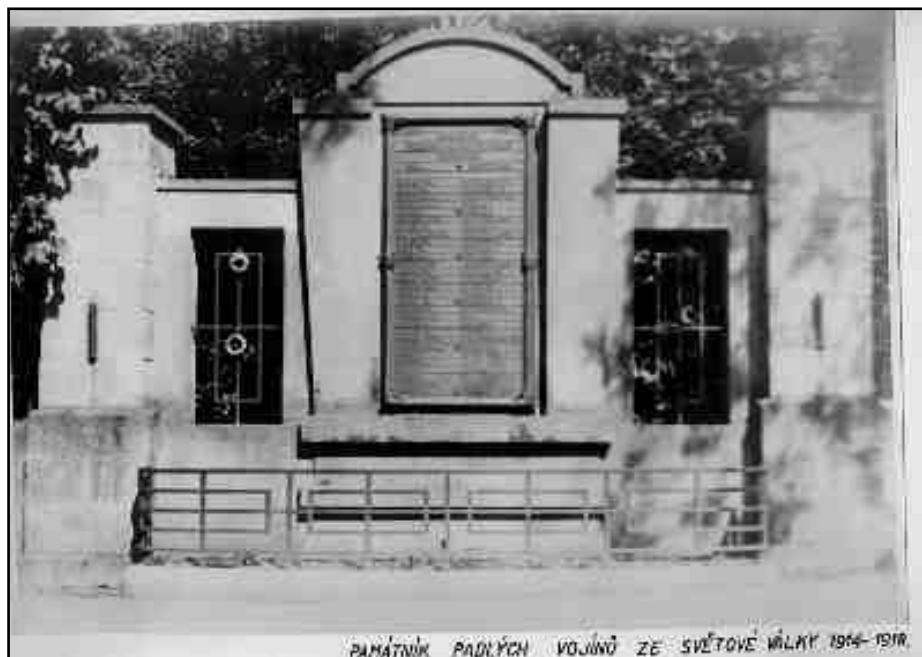
Od té doby uplynulo již více než 80 let a pomník se během toho času nepatrně změnil. Porovnáme-li fotografii pořízenou někdy před rokem 1943 fotografem Vebersíkem se současným stavem, nalezneme hned několik rozdílů. Po druhé světové válce, kdy znovu vyvstala potřeba vyrovnat se s příkořími nedávné minulosti a budoucím generacím zanechat důrazné memento, byl na vrchol pomníku velmi vkusně a citlivě přidán kamenný nástavec s mramorovou, resp. vápencovou nápisovou deskou. Nová deska je věnovaná obětem nacismu a dává tak pomníku další rozměr.

Další drobná úprava byla například provedena ve spodní části, kde oproti původnímu záměru vznikla malá schránka, kam se později stavěly svíčky.

Stav pomníku před zahájením prací nebyl dobrý. Téměř celý povrch pokrývala zelená řasa společně s lišejníky a mechy. Na nejvíce exponovaných místech byl kompozitní tmavý silikátový film a v dešťových stínech se usadila silná a nepropustná křusta tvořená převážně sádrovcem. Použitý kámen, pískovec hořického typu zřejmě z lomu v Podhorním Újezdu, byl na povrchu zvětralý, místy zpráškovatělý. Vápencová nápisová deska byla také silně zvětralá a oddělovaly se z ní kousky kamene. Kovové prvky byly silně zkorodované, kromě mříží a zábradlí, které byly díky opakovaným nátěrům relativně dobře chráněné před degradací. Velkou bronzovou desku pokrývala silná vrstva korozních produktů.

Spárování bylo dožilé, místy zcela chybělo. Některé kamenné bloky byly prasklé, odpadlé kusy kamenů ležely na zemi pod pomníky nebo chyběly zcela.

Restaurování, resp. obnova, pomníku

zahrnovalo několik na sebe navazujících úkonů a ty se pokusíme v další části alespoň částečně popsat. Před zahájením samotných prací jsme provedli orientační restaurátorský průzkum, abychom mohli určit, co bude nutné s pomníkem udělat, jaký postup a materiály použít apod.

Nejvíce narušené části pomníku byly předzpevněny, aby nedošlo v průběhu prací ke zbytečným ztrátám autentické hmoty. Po základním zajištění jsme povrch pomníku očistili od řas, lišejníků a mechů a provedli opakovanou sanaci kamene biocidním prostředkem, který do značné míry zabráňuje opětovnému nárůstu vegetace. Silná vrstva sádrovcových krust byla odstraňována převážně mechanicky kamenickými náčiními a skalpely. V případě bronzové nápisové desky byla použita i metoda tzv. mikrotřeskání, kdy je povrch čištěn abrazivem v řádech desetin milimetru unášeným tlakovým vzduchem. Tam, kde hrozilo poškození kamene, byl použit chemický zábal, který nežádoucí vrstvu naměkčil a bylo ji potom možné snadněji odstranit.

Tmavý silikátový film byl snímán chemicky za působení plastových kartáčů a regulované tlakové vody. Odstranění výše popsaných depozitů bylo nutné jednak z estetického hlediska a jednak z pohledu technologického. Depozity na kameni nepříznivě ovlivňují vlastnosti kamene, zejména jeho paropropustnost (schopnost materiálu propouštět vodní páry), a ve svém důsledku mohou vést až k vážnému poškození.

Po očištění bylo podle potřeby znovu

provedeno zpevňování kamene. Byly odstraněny nevhodné doplňky z předchozích oprav, korodované kovové prvky a dožilé spárování.

Defekty v kameni jsme začali vyplňovat tmelem na bázi cementu, v případě většího poškození byla použita pomocná nerezová a mosazná armatura. Praskliny v kameni byly zaplněny injektážním prostředkem a tím zajištěny.

Z mříží a zábradlí jsme postupně odstranili vrstvy nátěrů a na očištěný kov nanесли novou vrstvu základové antikoroziční barvy. V této části etapy byly na oplocení pomníku technickými službami navaženy kovové výstupky, které by alespoň částečně omezily sezení na zábradlí. Závěrečný nátěr byl proveden speciální barvou s vysokým podílem grafitu.

Tmely úpravem do podoby okolních kamenů byly následně pojednány barevnou retuší, která má napomoci zapojení doplňků do harmonického celku. Na vápencové desce byla doplněna chybějící písmena.

Po dokončení retuší byly na povrch pomníku aplikovány ochranné vrstvy včetně hydrofobizace, která omezuje přístup srážkové vody do kamene.

Každý materiál vyžaduje specifický přístup, z toho důvodu se pracovní postup mírně lišil u pískovce, vápencové nápisové desky, železných prvků a bronzové nápisové desky. Detailní informace včetně fotodokumentace obsahuje závěrečná restaurátorská zpráva.

pokračování na straně 17

pokračování ze strany 16

Pomník tímto zásahem získal opět důstojnou podobu a především byla, zjednodušeně řečeno, prodloužena jeho životnost. Nicméně ani v tomto případě nebude mít zásah nekonečné trvání. Obecně se dá mluvit spíše o zpomalení procesů degradace, protože degradační činitele, jako je například voda a mráz, nelze v podobných podmínkách nikdy zcela vyloučit. Další osud památky tak do jisté míry závisí na pravidelné péči a údržbě, která omezuje potřebu podobných velkých restaurátorských zásahů.

Závěrem přejeme městu Kopidlnu, potažmo jeho občanům, aby jim vydržel zájem o vlastní minulost a odkaz našich předků a dále podporovali snahy o zachování našeho rozmanitého kulturního dědictví.

Za kolektiv restaurátorů BcA. Petr Gláser

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již třináctým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počin roku 2008 a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohubilých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy zavzpomínají na to, co hezkého se v roce 2008 v kultuře na okrese událo a přispějí k nominaci. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2008 na adresu koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská 367, Jičín. E mail : prochor.jc@tiscali.cz, tel. 493 523 492 V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti), nebo kulturní počin za rok 2008

*Štefanská komise & Nadační fond Jičín město pohádky
& Knihovna Václava Čtvrťka Jičín*

Jméno nominovaného:	Adresa (Email, telefon):
Zdůvodnění:	
označte druh nominace: ☐ kulturní počin roku 2008 ☐ dlouhodobé zásluhy (nejméně 5 let činnosti)	
Navrhovatel jméno:	Adresa (Email, telefon):

Vandal na nádraží

Nově opravená omítka kopidlenského nádraží neodolala „umělecké“ snaze sprejera. Jen několik týdnů po rekonstrukci vlakového nádraží ji poznamenal svým výtvarným „dílkem“ neznámý vandal. Znehodnotil tímto svým činem práci těch, kteří se snažili změnit její časem omšelý vzhled.

V levé poledne

V neděli 9. listopadu 2008 v odpoledních hodinách do Kopidlna zavítal amatérský divadelní soubor Vosa s hrou V levé poledne. I přes velkou propagaci byla účast nízká. Pár věrných příznivců kulturního života v Kopidlně si z tohoto vystoupení odneslo hezký umělecký zážitek.

Co se jinem nevešlo z historie šachového mládí v Kopidlně

Po natáčení televize ve škole zbyla hromádka spálených pojistek

V poslední části vzpomínání na historii mládežnického šachu v Kopidlně se budeme věnovat tomu, co se do předchozích 7 pokračování nevešlo. Začneme formami práce, které jsme při činnosti s malými šachisty používali. Není tajemstvím, že právě ony byly tím oním tajemstvím, které vedlo k velkým a dlouhodobým úspěchům. Ostatní šachové oddíly při výchově dorostu používaly metod vhodných pro dospělé šachisty. My jsme věděli, že cvičíme s dětmi, které se chtějí v kroužku především bavit a hrát si. Proto jsme se vyhýbali nudnému biflování teorií a bezduchému drilu. Přípravu na turnaje jsme vedli jako zábavu a spoléhali na osobní nápady a schopnosti svých svěřenců. To nám přinášelo úspěch především ve vypjatých situacích, které se v učebnicích šachu neuvádějí. Naši hráči se orientovali vlastním rozumem a vymysleli sami cestu vedoucí k úspěchu. Nebylo to pokaždé vítězné řešení, ale pro mladého člověka bylo přínosem právě vlastní hledání a nalézání různých cest k pokračování v každé partii. V tom jsou právě šachy neopakovatelné a pro život, kde se mladý člověk setkává s podobnými situacemi, užitečné.

Petr Albrecht jako „prvňák“

Naše turnaje

Něco málo o soutěžích, které jsme pro děti organizovali. Byly to v prvé řadě přebory kroužku, kde se utkávali žáci přibližně stejné síly, rozdělení do skupin, s právem postupu pro nejlepší a sestupu pro nejméně úspěšné. Dále to byly jednorázové pře-

Partie Ládi Komárka na soboteckém náměstí.

bory – školy, kolektivů tříd, vánoční, jarní, prázdninový turnaj, ... To vše není nic objevného. Měli jsme ale v náplni práce zcela originální soutěže, které se hrály pouze u nás v Kopidlně. Tak třeba Podpisový turnaj, kdy se hráči navzájem vyzývali k partii a vítězi se poražený musel podepsat na hrací list. Zvítězil ten, kdo ve vymezeném čase získal nejvíce podpisů. Nebo Turnaj šesti kapitánů, což byla soutěž družstev, kdy si 6 zvolených hráčů – kapitánů – mělo možnost vybrat k sobě „mužstvo“. Samozřejmě podle zásady

tak, aby byly vybrané skupiny přibližně výkonnostně vyrovnané. Nebo Žebříčkový turnaj, kde seřazení žáci měli možnost vyzvat hráče, který byl na žebříčku o příčku výše, a pokud ho porazili, tak si s ním na žebříčku vyměnil místo. Turnaj se hrál přibližně 2–3 měsíce a vítěz byl ten, kdo se udržel na nejvyšší stupni „žebříčku“ na konci poslední schůzky. Oblíbený byl Šachový výlet, který jsme pořádali v průběhu hlavních prázdnin. Byl směřován do některé zajímavé lokality v okolí (hrad Kost, Trosky, kopec Veliš, Tábor, Zebín, ...).

Po několika kilometrech pěšího pochodu jsme zastavili a na cestovních šachovnicích se hráli jednu šachovou partii. Přitom se dvojice náhodně losovaly z lístků se jmény v obálce, takže se mohlo stát, že spolu v průběhu dne hráli stejní hráči i vícekrát. Takový výlet, spojující turistiku s šachovým turnajem byl velmi zajímavý a vlastní losování přispělo k tomu, že vyhrát mohl kdokoli.

Neobvyklé soutěže

Podobně jsme vymýšleli nové soutěže i pro okolní oddíly pracující s mládeží. Už jsme popisovali turnaj pro nejmladší hráče – Turnaj špuntů – nebo turnaj pouze pro dívky – Prstýnek. To byly soutěže, které se do té doby nikde jinde v republice nehrály. Jiným takovým originálním turnajem byl Turnaj

pokračování na straně 19

Josef Havelka, Láďa Komárek a Roman Kotlář nad turnajovou tabulkou.

pokračování ze strany 18

trojic. Hráči, bez rozdílu oddílové příslušnosti a věku, byli rozděleni do 3 výkonnostních skupin, ze kterých byly pak losovány soutěžící trojice. Vznikly tak trojky složené z dětí různých oddílů. Turnaj byl nesmírně oblíbený a hraje se na Nymbursku dodnes. Smysl je v tom, že posiluje vzájemnost a obrušuje rivalitu mezi jednotlivými oddíly. Hráči, kteří jsou si po celý rok soupeři, se najednou stanou spoluhráči. Další originální soutěží byl i KVADRIATLON. Soutěž pořádaná tradičně na závěr sezony, koncem června. Skládal se z pohybových aktivit, kdy se hráči mezi sebou nejdříve v průběhu několika hodin utkali v atletických disciplínách – hođu, skoku a běhu. V dalším průběhu dne pak byl sehrán regulérní šachový turnaj a výsledky obou částí soutěže se sečetly. V konečném pořadí se projevil obě aktivity, což dávalo šanci docela jiným hráčům než v klasickém šachovém turnaji, protože se mohli uplatnit pohybově nadaní žáci. Součástí takových setkání byl i fotbalový turnaj jednotlivých šachových oddílů v kopané. Soutěž se hrála odpoledne po atletických disciplínách a šachovém turnaji. Přinášela pokaždé hodně emocí, nadšení vítězů a i hluboké zklamání poražených. A odvěta, která se konala za rok, byla předmětem celoročního „hecování“. Snažili jsem se tímto způsobem zbavit své svěřence jednostranné zájmové orientace. A prokázat, že mladí šachisté, ač to někdy tak nevypadalo, jsou a byli docela obyčejné děti, s mnoha různorodými zájmy. Šachová hra se tak jevila jako jedna z možností, které jim škola do života nabízela.

Mediální prezentace

Úspěchy kopidlenských šachistů neunikly pozornosti médií. Nejdříve to byly noviny – místní, později i ty celostátní. Je pravda, že jsme četnými fotografiemi a zprávami z úspěšných turnajů zájmu novinářů sami pomáhali. Později se už redaktoři hlásili sami. Zajímavou reportáž o naší práci přinesl dětský časopis Sedmička pionýrů. Bylo to po naší účasti v národním kole Pionýrské sportovní ligy v Kolíně, kde jsme reprezentovali Východočeský kraj, jako jediné družstvo jedné malé školy. Psal o nás i Československý sport, který nám později sponzoroval návštěvu a simultánku velmistra Salo Flohra v Kopidlně. Několikrát o naší práci informoval i odborný měsíčník Československý šach. Neminul nás ani zájem tehdejší Československé televize. Asi největší událostí v tomto směru bylo natáčení pro dětský pořad Plamínek, který byl vysílán 6. září 1976. Před natáčením jsme dostali od redakce přesný scénář natáčení, který jsme se všichni museli předem naučit. Vlastní natáčení proběhlo přesně podle tohoto scénáře. Televize natáčela také na několika ročnících Turnaje špuntů v Rožďalovicích.

Zvláště památné bylo natáčení v roce 1980, kdy na škole v Rožďalovicích havarova-

lo pár dní před soutěží topení. Uprostřed zimy a za velkých mrazů byla ve třídách náhradní elektrická topidla, která nám půjčily místní závody i jednotlivci z celých Rožďalovic. Když se pak při natáčení přidala k tomuto náporu na elektrickou energii ještě osvětlovací technika televize, není divu, že popadaly všechny pojistky zabezpečující elektrickou síť ve školní budově. Po skončení natáčení zbyla pod elektrickými hodinami hromádka spálených pojistek, které školník v průběhu natáčení hbitě vyměňoval. Několikrát v kroužku natáčel i Československý rozhlas. Památne bylo rozhlasové vystoupení žákyně rožďalovické školy Petry Svobodové. Na otázku reportérky: „Jaké máte při šachové hře největší problémy?“ odpověděla: „Se soupeři žádné, ale ztrácí se nám čudlíky.“ To samozřejmě musela reportérům vysvětlit, že šlo o šroubky, kterými se nařizují šachové hodiny.

Pokračujeme a skončíme zvesela

Hodně místa by zabraly veselé příhody z kroužku. Snažili jsme se vytvářet v kroužku atmosféru pohody. Hodně velkou roli v tom hrál i humor a zábava, která měla

Velmistr Miroslav Filip při simultánci v Rožďalovicích.

s šachovou hrou jen málo společného. Třeba při různých poznávacích soutěžích, které jsme organizovali v celém průběhu zájezdů a které nám pomáhaly udržet nejen zájem, ale hlavně vzornou kázeň a disciplínu zúčastněných dětí. Památne byly večery společenské zábavy a her při návštěvách v Českých Budějovicích nebo naopak našich přátel u nás v Kopidlně a Rožďalovicích. Leccos legračního se urodilo i při samotných turnajích. To když na jednom turnaji při soutěžní partii napovídal děda jedné z našich soupeřek tím, že ji vždy, když se chystala udělat chybný tah, pod stolem kopl. Když jsme to vypožorovali, tak jsme dědu zastoupili a před soupeřiným vyhrávajícím tahem ji vlastním kopnutím donutili, aby ho neudělala. A partie pro ni byla rázem prohraná.

Ivanka Hlavatá na televizní obrazovce pořadu Plamínek.

S pobavením jsme pak poslouchali, jak se spolu nemohli dohodnout, proč jí děda ten vyhrávající tah „nakopl“.

A šla léta...

S bývalými žáky a členy šachového kroužku se dodnes setkáváme na různých místech takřka denně. Většina vzpomíná na chvíle prožité v kroužku i na zájezdech jako na své nejlepší vzpomínky na školu, na celé dětství. Úspěchy za šachovnicí jim přinesly nejen zážitky, ale také dávku sebedůvěry do života.

Pro většinu členů kroužku zůstaly šachy příjemnou zábavou a dobrým vyplněním osobního volna. To bylo cílem celé činnosti kroužku. Neměli jsme ctižádost vychovávat velmistry. Šlo nám o formování rovných a správně naladěných mladých lidí, kteří v jednom zájmu dosáhli úrovně, která jim dovolila měřit síly bez ohledu na věk i výkonnostní třídu soupeře. Tento záměr se nám víc než 25 let dařilo naplňovat. Doba se změnila, naši mladí reprezentanti dospěli a my vedoucí jsme zestárlí. Něco z atmosféry šachových klání na konci minulého tisíciletí na škole v Kopidlně přece jen zůstalo. Naplňuje se alespoň částečně v činnosti současného šachového kroužku, který vede jedna z jeho úspěšných členek – Káta Malíková-Doktorová, které článek ještě pomáhá paní učitelka Jaroslava Suchoradská. Mladé šachy v Kopidlně tak stále ještě žijí.

Oldřich Suchoradský

Vláda Karlík a Milan Šafler při rozboru partie.

Bible pražská z Kopidlna: jedna z nejvzácnějších památek českého písemnictví

Dne 7. 11. 2008 uspořádala Jičínská beseda ve spolupráci s Regionálním muzeem a galerií v Jičíně přednášku MgA. Josefa Lédla o historii Bible pražské. Tento vzácný tisk objevil magistr Lédl zcela náhodou ve sbírkách kopidlenského Místního vlastivědného muzea, které byly od roku 1998 uloženy v depozitáři jičínského muzea. O svém vzácném nálezu J. Lédl v jednom ze svých článků¹⁾ píše:

„...Začátkem roku 2005 jsem při inventarizaci knih náležejících kopidlenskému muzeu narazil na ne-nápadně vyhlížející svazek většího formátu..., v seznamu byl uveden jen jako „česky psaná bible“. Kniha byla nově svázaná koncem XIX. nebo počátkem XX. století, ovšem papír, jazyk a písmo svědčily o mnohem starším původu. ...“

Po důkladnějším prozkoumání vydala kniha svědectví o svém původu a historii. Jednalo se o nejstarší českou tištěnou Bibli, jež byla vydána v Praze r. 1488 v největší pražské tiskárně (majitel Jan Severýn Kramář), tedy za vlády Vladislava Jagellonského. Typografii textu knihy vytvořil Jan Kamp. Bible vyšla v menším foliu a obsahovala 610 listů s přibližně 44–48 řádky seřazenými ve dvou sloupcích. Bible pražská je vytištěna tzv. českou bastardou, což je písmo, které svým vzhledem stojí mezi kulatým italským písmem a hranatým písmem německým.

Během přednášky MgA. Lédla se nám naskytla jedinečná a zřejmě neopakovatelná příležitost nahlédnout do Pražské bible a nasát její tajemnou středověkou atmosféru. V látkových rukavičkách, abychom vzácnou písemnost nepoškodili, listujeme se zatajeným dechem starodávnou knihou a překvapuje nás hned několik věcí. Na první pohled bychom nepoznali, zda je Bible tištěná, nebo psaná ručně. Jen při velmi pečlivém zkoumání nalezneme tu a tam otisk tiskařských liter. Do černě tištěných řádků byly později ručně domalovávány červené iniciály, počáteční písmena některých slov. Některé jejich části se na mnoha místech knihy majestátně roztahují do okolního textu. Tyto „choboty“, jak prodloužené části písmen odborníci nazývají,

měly zdůraznit modernost písma a ohromit čtenáře. Musíme konstatovat, že se tento záměr dnes již neznámým písařům

zavřenou knihu pak můžeme jen litovat, že nezájem či neznalost někoho neznámého způsobily, že došlo k necitelnému ořezání písemnosti a jejímu zaknihování do nedůstojné a na první pohled jen málo vzhledné vazby.

Abychom zcela docenili vzácnost Bible pražské, kterou jsme právě zavřeli, je třeba uvést na závěr několik vysvětlujících slov a odpovědět na několik otázek.

1) *Proč byla Bible pražská vytištěna a kam náleží v hierarchii českého písemnictví?*

Po vzniku a rozvoji křesťanství byla věrouka tohoto náboženství soustředěna v Bibli. Je to soubor uznávaných náboženských textů, které tvoří základ křesťanské církve. Jelikož v této době ještě neexistoval knihtisk, byly biblické texty po staletí opisovány a překládány do nejrůznějších jazyků. Mezi nejstarší známé překlady Bible patří tzv. **Septuaginta**, porýšená na příkaz Ptolemaia II. Filadelfa na přelomu 3. a 2. stol. př. n. l. (jedná se o řecký překlad Starého zákona), a **Vulgata**, latinský překlad bible z původních jazyků porýšený Jeronýmem na přelomu 4. a 5. století n.l. Vulgata se stala po svém dokončení trvalým oficiálním latinským textem křesťanské věrouky. Z Vulgaty pak byly nejčastěji porýšovány opisy pro sestavení nových knih obsahujících text Bible. Protože však bylo opisování drahé a zdlouhavé, obtížně se našel někdo, kdo by svoji Bibli na delší dobu k opisování zapůjčil. Proto autoři při sepisování Bible mnohdy čerpali z několika pramenů, čímž často docházelo k nejednotnosti textu a překladovým nepřesnostem. Z tohoto důvodu byly vyvíjeny snahy o tzv. recenze (= redakce) Vulgaty neboli opravy biblických textů. První recenze České bible vyšla v 80. letech 14. století, druhou dokončil mistr Jan Hus r. 1413, třetí recenze pochází od utrakvistického biskupa Martina Lupáče z r. 1435. Pražská bible je čtvrtou redakcí Vulgaty a zároveň první českou tištěnou Bibli. (Nejdokonalejším českým překladem Bible je Bible kralická z konce 16. století, jako první český překlad celé Bible z původních jazy-

zdařil. Zvědavě zkoušíme přečíst alespoň některá z tištěných slov. Při troše trpělivosti a fantazie při luštění staročestiny zjišťujeme, že čtení textu není nakonec tak složité, jak se nám zpočátku zdálo. Při pohledu na

dokonalejším českým překladem Bible je Bible kralická z konce 16. století, jako první český překlad celé Bible z původních jazy-

pokračování na straně 21

pokračování ze strany 20

ků – hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny.)

2) *Jaký rozsah Bible zachycuje Bible pražská a jaký je její stav?*

Pražská bible je fragment, jenž obsahuje 55 % rozsahu biblického textu, velmi zachovalý, chybí jen několik listů. Papír se dochoval čistý, barvy zůstaly výrazné. Pozoruhodné je, že inkoust v 15. století se vyráběl kvalitnější než v 18. století.

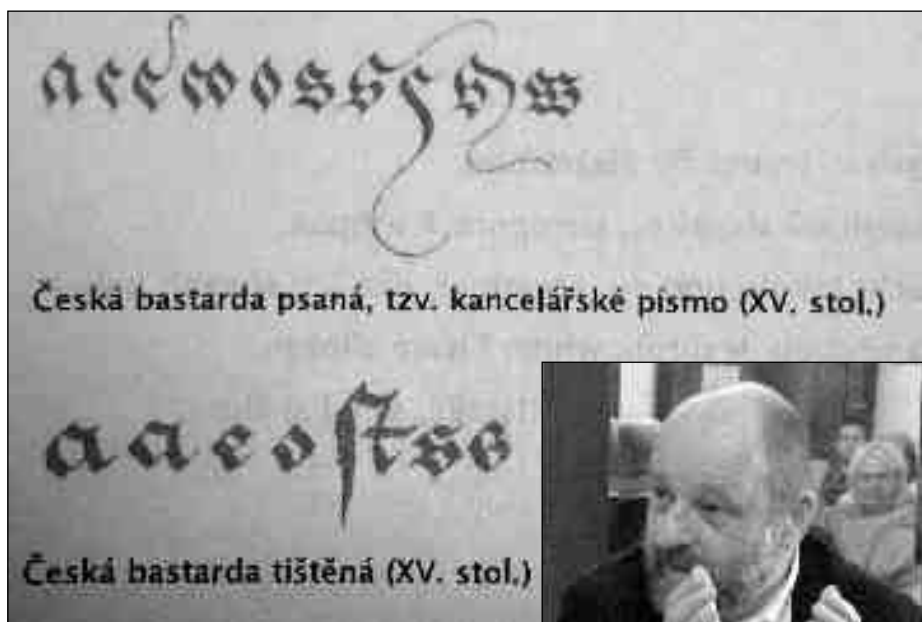
3) *Čím se Bible pražská liší od jiných českých biblických překladů a jaké má další zvláštnosti?*

Od jiných výtisků se Bible pražská liší již zmíněnými ručně malovanými červenými iniciálami. Přibližně kolem roku 1635 se kniha dostala do vlastnictví kopidlenské rodiny Najmanů. V této době pak byly na prázdné listy v knize dopisovány významné události zmíněné rodiny a pozoruhodné přírodní úkazy.

Z uvedených skutečností vyplývá, že město Kopidlno se může pyšnit jednou z nejvýznamnějších památek českého písemnictví, jejíž význam lze jen velmi obtížně vyjádřit pouhými slovy.

Ilona Pluhařová

¹⁾ Lédla, Josef: „Kopidlenský exemplář Pražské bible“. Turnov 2008, Článek z časopisu *Od Ještěda k Troskám*, ročník XV (XXXI), číslo 1/2008, s. 36 – 39.

Vzorek písma česká bastarda

Použité prameny a literatura:

Lédla, Josef: „Kopidlenský exemplář Pražské bible“. Turnov 2008, Článek z časopisu *Od Ještěda k Troskám*, ročník XV (XXXI), číslo 1/2008, s. 36 – 39.

Texty a materiály z přednášky MgA. Josefa Lédla (zejména vzorník písmen české bastardy)

Encyklopedie a výkladové slovníky

Originální tisk Bible pražské

Vlastní fotografie z přednášky

MgA. Josef Lédla

Recepty

Kapří dobroty nejen na Vánoce

Řada z nás připravuje kapra jen jednou v roce, a to v klasické vánoční úpravě smaženého jako řízek. Je to škoda, protože maso kapra je velmi cennou potravinou – především z hlediska našeho zdraví. Obsah tuku ve svaluvině je nižší než u libového hovězího masa, mimoto má optimální složení, obsahuje polynenasycené mastné kyseliny řady omega-3, které chrání před poškozením náš kardiovaskulární systém. Pro prevenci infarktu by stačilo konzumovat týdně přibližně 250 g kapřího masa. Maso kapra obsahuje přirozeně i celou řadu minerálních látek a vitamínů, je hodnotné i pro dietetické účinky.

Řada bych vám nabídla pár receptů na přípravu kapřího masa, které můžete vyzkoušet nejen o Vánocích.

Pikantní steaky z kapra

4 steaky (podkovy) z kapra, 1 velká cibule, 150 g slaniny, pažitka, olej, 200 g rajčat, 1 lžíce worcesteru, 1 lžíce hořčice, libeček, bazalka, rozmarýn, citrónová šťáva, sůl, máslo

Steaky z kapra osolíme a necháme v chladu odležet, pak je potřeme hořčicí,

pokapeme worcesterem a citrónovou šťávou. Cibuli nakrájíme na kolečka, slaninu na nudličky, přidáme nasekanou pažitku a bylinky. Steaky vložíme do rozpáleného oleje a po obou stranách opečeme do poloměkka. Pak narovnáme do pekáčku vymazaného máslem, na každý steak dáme hromádku směsi cibule, slaniny, pažitky a bylinek a plátky rajčat. V předehřáté troubě zapékáme, až se slanina začne škvářit a cibule zezlátne. Podáváme s osmaženými brambory.

Kapra po kaplicku

4 porce kapra, 200 g žampionů, 40 g másla, 1 cibule, 1 dl červeného suchého vína, 1 stroužek česneku, hladká mouka, pepř, sůl

Porce kapra osolíme, opepříme, lehce obalíme v mouce a zprudka opečeme na polovině másla s drobně nakrájenou cibulkou. Přidáme na plátky nakrájené žampiony a společně dusíme. Asi po 10 minutách přilijeme červené víno a dusíme dalších 10 minut. Nakonec dochutíme utřeným česnekem.

Kapr s rýnskou křenovou majonézou

4 porce kapra, sůl, hladká mouka, 60 g másla

Křenová majonéza: 100 g majonézy, 1 dl zakysané smetany, citrónová šťáva, 200 g křenu, sůl

Osolené porce kapra poprášíme hladkou moukou a opečeme v rozpáleném másle po obou stranách, na talíři porce přelijeme připravenou křenovou majonézou. Podáváme s bílým pečivem nebo vařenými brambory.

Kapr pečený na mandlích

4 porce kapra, 80 g oleje, 40 g másla, 80 g mandlových lupínků, 1 dl šlehačky, 60 g cibule, citrón, sůl, mletý pepř, petrželka

Porce kapra osolíme, opepříme, pokapeme citrónovou šťávou a necháme v chladu odležet asi 2 hodiny. Pak vložíme na rozpálený olej, opečeme po obou stranách do červena, přidáme máslo, mandlové lupínky a pokrájenou cibuli. Krátce podusíme, zalijeme smetanou a znovu povaříme. Dochutíme případně citrónovou šťávou. (JaN)

Tribuna

Ještě názor k Mnichovské dohodě

V letošním roce, při uplynutí již 70 let, se mnoho mluvilo o této tragické události. Bylo slyšet spoustu různých názorů, jak od politiků, tak od normálních lidí. Já bych se chtěl k těm normálním lidem dodatečně přidat, a to z jiného pohledu. Musím se vrátit však k tomu, co jsem psal v předminulých Kopidlenských listech o ministru Bradáčovi.

Jak již víme, ministr Bradáč zemřel předčasně v říjnu 1935, i když měl od Pána Boha ještě mnoho sil do života a měl schopnosti vykonávat dál pro republiku pozitivní budoucnost. On měl velkou podporu u lidí, ti vycítili, že on je osobnost, která nikdy nezradí. Musel však uvolnit místo někomu jinému, kdo nebyl tak oblíben a neměl ten správný selský rozum a spravedlivý pohled na svět. Když zastával funkci ministra národní obrany od r. 1932 do r. 1935, tak již cítil nebezpečí z německé strany. Henlajnovci se dostali na naši nejsilnější politickou stranu – agrární, které byl Bradáč předsedou. Češtinu považovala maloměstská společnost, „smetánka“, za méněcennou, za sprostý jazyk obyčejného lidu.

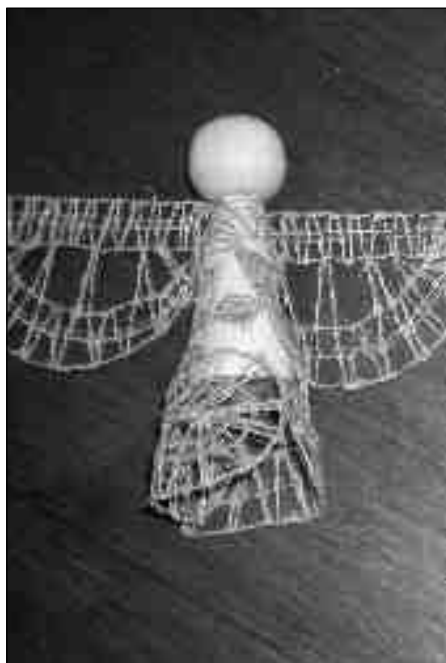
Posiloval armádu, prodloužil základní službu ze čtrnácti měsíců na dva roky, nechal budovat v pohraničí nezníitelné betonové bunkry na naši obranu a mnoho dalšího. Byl si vědom, že na Hitlera by sám nestačil, a proto si udržoval velmi dobré diplomatické styky s okolními státy, hlavně s Francií. Držel se slov, která prohlásil T. G. Masaryk, když se vrátil po vzniku Československa z Ruska společně s R. Štěpánkem, kde bojovali po boku českých legií – musíme se orientovat na západ, hlavně na Francii. Bradáč byl ve Francii oblíben podobně jako T. G. Masaryk v Americe. Dostal vyznamenání za dobrou spolupráci – francouzský Řád české legie. On však byl držitelem i dalších zahraničních i domácích vyznamenání, např. bulharský Řád sv. Jiří.

Bradáčova smrt však bylo zlo a zlem bylo odměněno. To jsem si uvědomil, když jsem slyšel v televizi francouzského velvyslance, který řekl, že Francouzi v r. 1938 vůči Československu selhali. Nebyla pro ně již asi u nás ta správná osobnost, kterou by respektovali. Nebyli si ani vědomi následků, které nakonec skončily katastroficky pro celý svět. Z těchto příkladů vidíme, že kdyby Bradáč v tu dobu žil, tak celkový vývoj mohl jít pravděpodobně jiným směrem a v dějinách by snad nebyla ta hrůzná katastrofa.

On Hitler si hrál na Boha a svým nacistickým způsobem chtěl zničit nejprve Československo a později ovládnout celý svět. Na druhé straně si chtěl hrát na Boha Stalin, který chtěl ovládnout svět tím, že zničí kapitalismus a nastolí násilím komunismus, tak jak si počínal v Rusku. Nahradit nebo zastoupit Pána Boha se však ještě nikomu nepodařilo a nemůže ani podařit.

Antonín Erben

S paličkováním můžete oslnit i u maturity

Tématem letošního pátého prázdninového paličkování, které proběhlo na zahradě u Hladíků v Kopidlně, bylo zdobení kamínků paličkovanou krajkou, prostorový andělíček doplněný dřevěnou formou, libovolné motivy v rámečku z dýhy a paličkované ozdoby v pedigu. Sešly jsme se celkem pětkrát, vždy v pondělí od 9 do 12 hodin. I letos se zúčast-

nila děvčata z kroužku paličkování ze ZŠ a MŠ G. A. Lindnera v Rožďalovicích.

Překvapením letošního paličkování byla ukázka závěrečné práce Andrey Novotné, která si vybrala techniku paličkování ke zpracování tématu sport a volný čas (baletky - čtyři roční období) z výtvarné výchovy u maturitní zkoušky na Pedagogické škole v Nové Pace. K těm, které si o prázdninách najdou čas a přijdou „nasadit vysokou latku“, patří Lenka Špačková a Kateřina Váchová. Ani letos na nás nezapomněly a přišly nám ukázat, co všechno stačily při svých vysokoškolských studiích ještě upaličkovat.

Vzájemné prázdninové setkání dívek a žen, z Rožďalovic a Kopidlna nad herduľí, bylo pro všechny velice inspirativní a motivující, a proto se již těšíme na 6. prázdninové paličkování 2009.

I v tomto školním roce činnost kroužku při ZŠ Kopidlno pokračuje. Scházíme se většinou pravidelně podle domluveného a zveřejněného rozpisu v budově 2. stupně. Druhou vedoucí kroužku je paní Marie Zábrahová.

Případné další informace můžete získat na telefonním čísle 493 551 595. Tímto bych chtěla pozvat další dívky od 3. do 9. třídy, které by měly zájem naučit se základům paličkování krajky.

Jana Hladíková, vedoucí kroužku

CHODNÍK V JIČÍNSKÉ Se společností Telefónica O2 byla po řadě jednání uzavřena smlouva o vzájemné spolupráci a spoluúčasti na opravě povrchu chodníku v Jičínské ulici v Kopidlně v plné šíři. Práce začaly koncem října. Ambicí města je později pokračovat ve výstavbě chodníku za tratí, což závisí na dohodě s Ředitelstvím silnic a dálnic.

Krajina je naším Zrcadlem...

O rybníku v Mlýnci a Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky

Pohled do našeho nitra je mnohdy tím nejtěžším a nejbolestnějším skutkem, ke kterému se odhodláme. Naše vnitřní zrcadlo k nám dokáže být velmi neúprosné. I pohled do krajiny je často takovým pohledem. Někdy radostně, jindy poněkud smutněji. Krajina je tím zrcadlem, ve kterém tváří v tvář sobě samým hledíme pravdě do očí. Ať už jsme ochotni si to připustit, či nikoli. Je naším svědomím.

Lidé obývající krajinu mezi městy Dětenice, Kopidlno, Rožďalovice, Dymokury a Městec Králové mohou mít v tomto ohledu doposud čistou mysl. Krajinná mozaika rybníků a lesů vznikající po staletí lahodí dodnes oku i duši. Celé oblasti vévodí největší rybník oblasti a zároveň celého okresu Jičín s příznačným názvem „Zrcadlo“. Ke svému názvu prý přišel tehdy, když se rozmrzely kopidlenské hrabě vracel z nedělního oběda od svého souseda z rožďalovického zámku. Ten se mu chlubil právě zakoupeným, a jistě ne laciným, benátským zrcadlem zdobícím jídelnu svého sídla. Cesta vedla po hrázi tohoto nádherného rybníka. Na ní nechal hrabě zastavit svůj kočár a při pohledu na klidnou hladinu promluvil s neskrývaným uspokojením: „Ty jsi zase moje zrcadlo!“ A spokojeně se vrátil domů. Kde že je dnes benátské zrcadlo z Rožďalovic? Ale rybník Zrcadlo je tu dodnes.

Rybníční oblasti, jejichž torzo se zde dodnes nachází, vzniká ve stejnou dobu jako podstatně rozsáhlejší a známější soustavy na Poděbradsku, Chlumecku či Pardubicku. To znamená ve druhé polovině 15. stol., kdy noví vlastníci hledají využití pro vylidněnou krajinu poničenou husitskými válkami a ohrožovanou každoročními povodněmi. Počet a velikost rybníků byly dány omezenými zdroji vody, jež poskytovala řeka Mrlina a Štítarský potok. Deskový zápis z roku 1501 vypočítává na 30 rybníků. Je velmi pravděpodobné, že své zkušenosti se stavbou rybníků zde sbíral i sám Jakub Krčín z Jelčan ještě dávno předtím, než vytvořil svá proslulá vodní díla v jižních Čechách. V 17. stol., v době největšího rozkvětu, bychom zde napočítali na 130 rybníků, z nichž většina zanikla v průběhu druhé poloviny 19. stol. přesto podoba zdejšího kraje nedoznala příliš velkých změn. Dilem proto, že se zde nenachází žádný významný turistický bod, dilem proto, že rozsáhlé lesní porosty v blízkosti vojenského výcvikového prostoru Mladá měly sloužit jako případné shromaždiště vojenských kolon Varšavského paktu v případě válečného konfliktu.

Krajina mezi Kopidlnem a Dymokury, mezi

Rožďalovicemi a Městcem Králové se tedy jeví ve svých zrcadlových odlescích jako ta lepší část našeho nitra. Jako ta harmonická, vyrovnaná, zklidněná krajina duše, duše krajiny. Malebná oblast s více než dvěma desítkami rybníků, hlubokých dubových a habrových, smrkových i borových lesů, jež tvoří pestrou mozaiku s potoky, loukami a poli, sady, pastvinami a mokřady. V roce 2005 byla celá oblast vyhlášena Ptačí oblastí Rožďalovické rybníky v rámci projektu Natura 2000. Na téměř 6500 ha jsou zde sledovány populace především dvou takzvaně kritériových ptačích druhů: jeřába popelavého a motáka pochopa. Monitorovány jsou však i další ptačí druhy, např. bukač velký, bukáček malý, chřástal malý nebo orel mořský. V celé oblasti bylo zjištěno na 205 ptačích druhů, z toho 136 jich zde hnízdí. Celá tato

hýk šedý (*Lanius excubitor*). Vzhledem k tomu, že celá vodní plocha leží v otevřené krajině, je oblíbenou tahovou zastávkou pro mnohé další ptačí druhy. Na jarním nebo podzimním tahu zde byly spatřeny takové rarity jako plameňák růžový (*Phoenicopiterus ruber*), berneška velká (*Branta canadensis*), husice rezavá (*Tadorna ferruginea*), orlík krátkoprstý (*Circus gallicus*), orel křiklavý (*Aquila pomarina*), koliba velká (*Numenius arquata*) nebo rybák velkozobý (*Sterna caspia*).

Od roku 2000 se několik amatérských ornitologických nadšenců rozhodlo ještě více přispět k prohloubení znalostí o avifauně rybníka, potažmo celé oblasti. V několika odchytových liniích zde v rákosinách probíhá odchyt a kroužkování především drobných pěvců do nárazových sítí. Akce se koná za standardních

podmínek v tomtéž termínu každoročně. Ptáci jsou nejen kroužkováni, ale též určován věk, pohlaví, některé druhy měřeny a váženy. Z dlouhodobého hlediska je např. sledováno kolísání počtu ptačích druhů v jednotlivých letech, délka jejich setrvání na lokalitě a především monitoring druhů, které by jinak ušly pozornosti a jiným způsobem by nebylo možné zjistit jejich přítomnost. Za uplynulých osm let bylo odchyceno a okroužkováno celkem 6726 ex. v celkem 68 druzích. Byly odchyceny druhy dosud v dané oblasti nezaznamenané, především rákosník

oblast byla po dlouhá léta jakousi popelkou v očích ornitologů. Teprve podrobnějším výzkumem začátkem 90. let minulého stol. bylo objeveno mnoho klenotů zdejší ptačí říše.

Největší rybník celé oblasti má rozlohu necelých 80 ha. Leží v otevřené krajině mezi obcemi Mlýnec a Budčevy. Na jeho východním okraji se rozkládají rozsáhlé rákosiny, jež jsou hnízdištěm mnoha vzácných ptačích druhů, např. potápky černokrké (*Pidiceps nigricollis*), husy velké (*Anser anser*), bukače velkého (*Botaurus stellaris*), bukáčka malého (*Ixobrychus minutus*), motáka pochopa (*Circus aeruginosus*), chřástala kropenatého (*Porzana porzana*), slavíka modráčka (*Luscinia svecica cyanecula*), sýkorce vousaté (*Panurus biarmicus*) nebo strnada lučního (*Miliaria calandra*). V těsné blízkosti hnízdí další vzácné ptačí druhy, jako včelojed lesní (*Penis apivorus*), luňák červený (*Milvus milvus*), čejka chocholátá (*Vanellus vanellus*), křepelky polní (*Coturnix coturnix*), tu-

tamaryškový (*Acrocephalus melanopogon*), slavík tmavý (*Luscinia luscinia*), bělořit šedý (*Oenanthe oenanthe*), pěnice vlašská (*Sylvia nisoria*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*) a mnohé další. V oblasti probíhá několik vědeckých programů zaměřených na ptačí druhy zde žijící.

Všichni návštěvníci, kteří zavítali k rákosinám rybníka Zrcadlo se shodli na jednom. Toto místo má jakousi nevyslovitelnou atmosféru, svůj geni loci. Jako by se zde čas na chvíli zastavil a člověk zde na malou chvíli zůstal sám, jen se zdejší krajinou. A jistě i prostřednictvím bytostí, jež nás pozemšťany spojují s nebeskými výšinami, kterými ptáci bezpochyby jsou. Je jen na nás, s jakými pocity za pár let nahlédneme do zrcadla této krajiny, do zrcadla nás samých.

V. Šoltys

Více je možné se dozvědět na webových stránkách www.rozdalovickerybniky.cz

Mongolsko, díl 2.: země v daleké Asii, země se slavnou historií, země několika tváří a pohostinných lidí

Pokračujeme v cestování na motorce s Jiřím Černíkem. Po minulém dílu, kdy jsme absolvovali dlouhou cestu, se konečně dostaneme do exotického cíle výpravy, přivítá nás Mongolsko.

Už 100 metrů za celnicí končí asfalt a cesta se mění v prašnou a kamenitou šotolinu. Vjíždíme opět do hor. Je to stále Altaj, ale tentokrát už ten na mongolském území. První pohledy jsou pěkné. Pěkná panoramata a po svazích kopců sem tam rozestety skupinky jurt. Malé jezírko, u kterého dáváme svačinu, a pokračuje se dál, do města Tsaganur. Je to jen několik desítek kvádrotvých domků bez střech a jurty. Ani zde nezastavujeme, protože vše potřebné máme a to ostatní stejně budeme řešit až v místním asi okresním městě Olgii. Pokračujeme dále údolím na jih, přejíždíme menší hřeben a pak už jen pomalu klesáme k Olgii. Je už navečer, a tak rozbíjíme stan pár km před městem. Lezu na nejbližší skalku a rozhlížím se. Na pohled pěkné, ale od hranic se v podstatě nic nezměnilo. Uvidím, co bude dál. Když se vracím ke stanu, tak v údolí za námi je slušná přeháňka... V Mongolsku, kde nikdy neprší :o) Ráno vyrážíme do Olgii. Měníme v bance peníze – 1 dolar / 1250 tugriků; pro příklad chleba stojí 700, 2 l vody kolem 1000, litr benzínu 1300.

Rozhodujeme se zkusit místní kuchyni. V jedné malé, obyčejné restauraci zabodáváme prst do jednoho z pojmů v jídelním lístku a za chvíli nám přináší misku s polévkou. Vývar s kusy masa, nudlemi a nějakými těstovinovými taštičkami. Asi by to nebylo špatný jídlo, kdyby ty taštičky nebyly podezřele slizké a maso bylo trochu víc upravené, aby celý jídlu nesmrdělo kožinou. Snědl sem většinu, ale pak už jsme kromě jedné návštěvy turecké restaurace místní jídlo nepokoušeli :o) Ještě jsme něco nakoupili, dotankovali a vyrazili směrem k národnímu parku u čínských hranic. Dojeli jsme k vesnici ve vedlejším údolí, kterým tekla řeka. Pustil sem se do brodu a nevybral si zrovna nejlepší místo, protože mě

kousek od břehu trochu nakop šutr, jak sem se zhoupnul, tak mi hrkla voda přes sedlo a veškerá odvaha mě rázem opustila. Otočil sem a rychle z vody pryč. Dudys se mi strašně smál, že prý jsem vypadal jak losos v mělké vodě :o)

Po tomhle čísle nás dnes už odvaha opustila, a tak kempujeme na břehu. A nebylo to vůbec špatný místo. Krásná rozkvetlá a zelená louka byla v tom pustém okolí polopouště úplnou oázou. Ono vůbec tohle místo bylo ostrovem zeleně, protože se zde řeka větvila do několika menších říček, které se po pár stech metrech zase vracely zpět do hlavního toku. Mezi těmito rameny byly ostrůvky porostlé keři vrby a travou, což byl velký kontrast, kór když hned pár metrů od protějšího břehu opět začínala kamenitá pláň s ojedinělými trsy zaschlé trávy.

Večer přes brod projel dvakrát Uaz, a tak nám alespoň ukázal jak na to. Ještě se na nás

přijeli podívat tři Mongolové. Sedli si dva metry od motorek a koukali, co se bude dít. Nabídli jsme jim Becherovku, která jim docela zkroutila výrazy v obličeji, ale nabízené kobyli mléko na oplátku už jsme odmítli. Nabídku svezení na koni už jsem neodmítnul, a tak jsem popojel pár metrů na mongolském koni, který pode mnou nebyl ani moc vidět :o) Po chvíli se opět zvedli a podáním ruky se rozloučili, aby tryskem odjeli do svých jurt. Naše zkušenosti s lidma jsou bezproblémové. Dokud člověk stál u moto, tak osahávali a zkoušeli leccos, ale jakmile sem se vzdálil, stáli dva metry od moto a jen debatovali. Jinak byli všichni vstřícní, a kdybychom chtěli, určitě i pohostinní.

Ráno jsme si dodali odvahu a brod přece jen přejeli. Proud byl dost silný, ale zdálo se mi, že voda přes noc přece trochu opadla. Pokračovali jsme dál do národního parku a po projetí několika údolí bylo jasné, že severozápad a západ Mongolska budou vesměs stejné. Pusté hory, které mění odstíny podle toho, jaký lišejník na nich zrovna roste. Národní park tento můj pohled jen potvrdil. Krom několika křišťálových jezer a přiblížení se zasněženým vrcholům nejvyšších hor to bylo stejné jako všude okolo. Po polední siestě u jezera se vracíme zpět do Olgii, kde máme domluvený sraz s Jaraxem a Vládou.

Na jednom místě zastavuji kuli focení a Dudys se mi ztrácí. Nikde ho nevidím, ale cestu zpět znám, a tak pokračuju, pouze píšu SMS, že se sejdem v Olgii. Brod sice vyplašenej, ale dávám i sám a v Olgii se potkávám s klukama. Nakonec jsme cestu zpět zvládli oba, a tak se zase scházíme. Pomáháme klukům s přezutím gum a rozhodnu-

pokračování ze strany 24

jeme se ještě jednou přespat na ostrůvku u řeky. Kluci jsou z brodu stejně vyplašení jako my včera, a tak děláme chytrý a radíme :o) Je fajn po necelých 14 dnech zase slyšet češtinu a pokecat. Ráno kluci brodí na druhou stranu a vydávají se taky do parku a je vidět, že voda opět opadla. Především jsme měli vodu dost nad kolena, teď už je sotva do kolen. Když jsou kluci v pohodě za vodou, loučíme se a jedeme si zase svou cestou. Z Olgii pokračujeme na Tolbo a navštěvujeme slavnosti svátku Naadam. Je to mongolský státní svátek, který trvá tři dny a pro Mongoly je to velká událost, během které probíhají soutěže v zápase, jízdě na koni a lukostřelbě. Bohužel v Olgii je to spíš jen takový trh, ale dostih se tu také běží. Pokračujeme do Tolba, u kterého leží velká jezera. My však pokračujeme dále na Chovt a Manchan. Na cestě potkáváme další pěkné místo. V jednom z údolí leží čtyři menší jezera vedle sebe a kolem nich je živo a zeleno. Hnízdí tu ptáci, kolem se pasou koně a velbloudi. Jedna z místních oáz. Projíždíme hřebeny a projíždíme ostře řezanými údolími. Prejezd jednoho nižšího hřebene je také docela pěkný, protože tu mezi velkými balvany a skalkami rostou keře a něco trávy. Cesta tu kličkuje a v písku je to náročný, ale i zábavný.

Sjíždíme do města Chovt. Největšího města, které jsme navštívili, ale není tu moc rozdílů oproti Olgii. Snad jen více modernějších budov. Špína a odpadky na ulicích jsou stejné. Pokračujeme dál směrem na Manchan, ale už se hlásí noc, a tak kempujeme asi 50 km za Chovtem. Ještě se trochu věnujeme údržbě motorek. Místní cesty techniku opravdu prověří. Občasným projetím buldozeru se na cestě od pásů vytvoří asi 10 cm vysoké roletky a ty je potřeba jet alespoň 90 km/h, jinak by vibrace z nich dokázaly rozložit nejen motorku, ale i

jezdce. Z letargie pak vytrhnou občas trčící kameny, který dokážou přední kolo řádně nakopnout, ale nebezpečnější jsou naváté a nahnuté pásy hlubokého štěrku a písku, které dokážou motorku pořádně rozvlnit, a člověk má plný ruce práce, aby tu zmijí pod sebou udržel v přímém směru.

Ráno se rozhodujeme vrátit, protože už je jasné, že nic jiného než doteď už nevidíme. Bohužel musíme stejnou cestou. Jiná není, ale aspoň už ji známe. S pauzou u jezírek dojíždíme až k jezeru u Tolba, kde nocujeme. Zkousím rybařit, ale nedaří se :o) Po chvíli přijíždí minibus a z něj vystupuje straší bílá ženská. Za ní vyskakují tři Mongolové a hned se vrhnou na stavění stanů a vaření. Dokonce staví i jeden užší a vyšší stan..., soudíme, že to má být toaleta pro

madam :o) Holt peníze jsou peníze. Ostatně na to, jak je Mongolsko daleko a relativně zaostalé - relativně proto, že naprosto chápu, že většina zdejších lidí nepotřebuje vyvozenosti moderní doby a bohatě jim stačí kůň, stádo koz a jurta - jsme zde potkali překvapivě mnoho turistů z různých koutů Evropy. Třeba Řeky na motorkách, Angličana na kole (magor :o)), tuším, že Švédy, a dost dalších, se kterými jsme nemluvili.

Ráno pokračujeme zpět do Olgii, kde utrácíme poslední tugriky a rozhodujeme se poslední noc strávit v hotelu. Podle mého by byl opět asi lepší stan, ale nezkusit to, nevěděl bych :o) Dělal to 9000 tugriků za noc, bez sprchy, s umyvadlem, kde sotva tekla voda, záchodem jakž takž a dveřmi, který málem vypadávaly ze zdi i s futrama :o) Postele ale byly čisté. Ráno se vracíme, a tak po šesti dnech končí naše mongolské dobrodružství. Pouze s jedním zádrhelem, který se zosobnil od odumření ložiska v zadním kole Dudysovy moto. Ráno kontrolujeme vůli a s tím, že do Ruska by to ještě vydržet mělo, vyrážíme.

Ložisko drží ještě asi 10 km a pak se rozpadává úplně. Vracíme se tedy do Olgii. Dudys shání ložisko a v místním servisu měníme. Ložisko je úplně rozpadlé a nevypadá to vůbec dobře. Naštěstí se rozlámalo tolik, že za použití a poničení místního nářadí dostáváme zbytky vnější klece ven. Naklepnutí nového ložiska a gufera už je sranda, a tak teď už opravdu vyrážíme na zpáteční cestu. Na mongolských hranicích vše v klidu, pouze s trochou čekání. Na ruských nejdříve ledabylá dezinfekce kol za 20 rublů a pak kolečko po okýnkách. Platíme ještě 250 rublů za nějaký lejtro, ale jinak vše probíhá celkem v klidu. Jsme zpět v Rusku.

*Jiří Černík
(pokračování příště)*

Na hranicích panství Schlika

nechal před 160 léty tento hrabě postavit velký dřevěný kříž. V letošním roce jsme se postarali o jeho obnovu. Shodou okolností byl v Bucharech také před 300 léty postaven a vysvěcen nový kostel. Byl to důvod k velkým oslavám a k slavnostnímu posvícení. Oslava ještě umožnila požehnání znaku a praporu obce, které byly Bucharům uděleny Parlamentem České republiky.

V prostranství obnoveného velkého dřevěného kříže, na historicky posvátném místě, jsem přednesl k zúčastněným občanům projev, který si můžete přečíst na této stránce. Po projevu zdůraznil význam kříže p. Mgr. Jan Novotný a provedl jeho požehnání.

Tato slavnostní akce se dostala do novin a na internet a v příštích dnech jsem dostal tuto potěšující zprávu: „Ten kříž si dobře pamatuji. Jsem běcharský rodák. Tondovi Erbenovi blahopřeji k obnově kříže. Tondův spolužák Alois Matoušek, Kanada.“

Antonín Erben

Projev Antonína Erbena přednesený u příležitosti obnovení kříže mezi Běchary a Židovicemi

Vážení přátelé, považuji za svou povinnost postarat se o znovuoobnovení velkého dřevěného kříže, který stával zde mezi obcemi Buchary, Židovice a v dřívější době i odbočkou na Běchárky. Je již málo pamětníků, kteří tento kříž pamatují.

Před 160 lety v roce 1848 byla zrušena robota a tím potlačena částečně nemezená práva šlechty. Při potlačování zbouřené lidu spadl v těchto místech hrabě Schlik z koně a za to, že si neublížil, nechal zde postavit velký dřevěný kříž. V tu dobu zde nebyly ještě silnice, ale jen polní cesty.

Toto místo se stalo symbolem velkých změn a událostí. V roce 1901 byl již kříž vlivem počasí rozpadlý, a tak mladý hrabě Schlik nechal zhotovit a postavit kříž nový. Kolem něho jsme jezdili ve válce a ještě po válce do měšťanské školy do Kopidlna. Koncem 50. let kříž stářím spadl a nikdo se nestaral o jeho obnovu. Lidé si z tohoto posvátného místa udělali smetiště. Stále však říkáme tomuto místu „U Kříže“.

Považuji v současné době za nutné tuto tradici obnovit. Rozhodl jsem se proto po dohodě s panem starostou obce Buchary Ing. Janem Škodou a panem Páterem

z kopidlenské farnosti Mgr. Janem Novotným pro znovuoobnovení Velkého kříže na tomto historicky významném místě. Velký kříž by nám měl připomínat význam tohoto místa a učení Pána Ježíše. Musí však nastat čas chování člověka k přírodě a sobě navzájem od bezzábranné ziskuchtivosti, k respektování zákonů tvůrce života. Současný život, bez duchovního náboje, nemůže dosáhnout dokonalého pozemského státu. Minulý režim naočkoval do lidí ateismus a tím si umožnil svůj konec. Učení Pána Ježíše platí již přes 2000 let, přežilo všechny režimy, a pokud ho hlouběji v praxi pochopíme, poznáme, že jiná cesta do budoucna na této zemi nevede. Pokud umíme ve svém duchu přijmout pomoc boží, tak ta práce je požehnaná a člověk se stává dokonalým člověkem.

Oni někteří lidé říkají, že Bůh neexistuje, že kdyby existoval, tak by netrpěl to zlo a nespravedlnost na zemi. Ono to totiž takto nefunguje a ani fungovat nemůže. Je pravda, že Bůh neexistuje v hmotné lidské podobě, ale existuje v každém z nás, v duchovní formě. Kdo umí toto pochopit, je šťastný člověk a dívá se na svět spravedlivým pohledem. Bůh učinil svět uza-

vřeným, kde je vše spojeno neviditelnými nitkami zákonů. Právě tak jako vzduch nevidíme a potřebujeme ho k životu, tak potřebujeme i boží podporu.

Děkuji vám, že jste se dostavili v tak hojném počtu a prokázali tak určitou obět. On pan Ježíš se pro nás také obětoval a měl také nepřátele, jako je máme nyní my. Měli bychom žít odkazem našich rodičů a prarodičů, kteří uměli přijímat v životě pomoc boží, byli tak navzájem spokojeni, i když museli velmi těžce pracovat. My se sice musíme přizpůsobit pokroku, ale snažme se našim chováním oddálit proměny a otřesy světa.

Byl bych rád, kdybychom se na tomto místě každoročně scházeli a vytvořili si zde oddychovou atmosféru, a to bez ohledu na politickou a náboženskou příslušnost. My věřící se na sebe přece můžeme koukat jako bratři a sestry. On Pan Ježíš kázal dobro pro všechny lidi dobré vůle a my se o to snažme také. Bylo by však dobré slyšet vaše názory a myšlenky, jak rozšiřovat v praktickém životě naše snažení. Myslím si, že by se nám to mohlo alespoň částečně s pomocí Boží podařit. Snažme se žít s Pánem Bohem. Děkuji vám za pozornost.

Výsledky voleb do zastupitelstva Královéhradeckého kraje

Celkový přehled volební účasti:

Okrsek	Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
1	698	217	31.09	217	214	98.62
2	748	240	32.09	240	239	99.58
3	59	15	25.42	15	15	100.00
4	70	40	57.14	40	40	100.00
5	119	36	30.25	36	35	97.22

Výsledky voleb podle jednotlivých stran v jednotlivých okrscích:

Okrsek č. 1 - Kopidlno:

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	18	8.41
3	SNK Evropské demokraté	1	0.46
7	Volba pro kraj	4	1.86
13	NEZÁVISLÍ	11	5.14
18	Strana zelených	4	1.86
32	Strana zdravého rozumu	1	0.46
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	1	0.46
47	Občanská demokratická strana	45	21.02
48	Česká str. sociálně demokrat.	121	56.54
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	8	3.73
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	0	0.00

Okrsek č. 2 - Kopidlno:

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	21	8.78
3	SNK Evropské demokraté	0	0.00
7	Volba pro kraj	7	2.92
13	NEZÁVISLÍ	7	2.92
18	Strana zelených	2	0.83
32	Strana zdravého rozumu	0	0.00
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	0	0.00
47	Občanská demokratická strana	41	17.15
48	Česká str. sociálně demokrat.	145	60.66
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	14	5.85
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	2	0.83

Okrsek č. 3 - Drahoraz:

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	3	20.00
3	SNK Evropské demokraté	0	0.00
7	Volba pro kraj	0	0.00
13	NEZÁVISLÍ	0	0.00
18	Strana zelených	1	6.66
32	Strana zdravého rozumu	0	0.00
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	0	0.00
47	Občanská demokratická strana	4	26.66
48	Česká str. sociálně demokrat.	6	40.00
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	1	6.66
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	0	0.00

Okrsek č. 4 - Mlýnec:

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	9	22.50
3	SNK Evropské demokraté	0	0.00
7	Volba pro kraj	0	0.00
13	NEZÁVISLÍ	0	0.00
18	Strana zelených	0	0.00
32	Strana zdravého rozumu	0	0.00
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	0	0.00
47	Občanská demokratická strana	0	0.00
48	Česká str. sociálně demokrat.	30	75.00
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	1	2.50
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	0	0.00

Okrsek č. 5 - Pševos:

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	3	8.57
3	SNK Evropské demokraté	0	0.00
7	Volba pro kraj	0	0.00
13	NEZÁVISLÍ	2	5.71
18	Strana zelených	0	0.00
32	Strana zdravého rozumu	0	0.00
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	0	0.00
47	Občanská demokratická strana	8	22.85
48	Česká str. sociálně demokrat.	20	57.14
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	1	2.85
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	1	2.85

Výsledky za všechny okrsky Kopidlno

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Komunistická str. Čech a Moravy	54	9.94
3	SNK Evropské demokraté	1	0.18
7	Volba pro kraj	11	2.02
13	NEZÁVISLÍ	20	3.68
18	Strana zelených	7	1.28
32	Strana zdravého rozumu	1	0.18
33	Sdružení pro rep.-Republ. str. Čsl.	0	0.00
37	SDŽ-Strana důstojného života	0	0.00
42	Volte Pr.Blok- www.cibulka.net	1	0.18
47	Občanská demokratická strana	98	18.04
48	Česká str. sociálně demokrat.	322	59.30
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	25	4.60
53	Děln. str.-zrušení popl. ve zdr.	3	0.55

Nad regulérním průběhem voleb bděly okrskové volební komise

Pomáháte recyklovat? Chráníte životní prostředí a suroviny!

Co se dál děje s vyřazeným spotřebičem

Průměrná česká domácnost používá šestnáct různých druhů elektrospotřebičů – od nejvíce rozšířených praček, ledniček a televizí až po zatím méně obvyklé myčky na nádobí. Co dělat, když některý z nich doslouží nebo se jej rozhodnete vyměnit za novější, výkonnější a úspornější?

Podle provedených průzkumů se ukazuje, že 14 % občanů, kteří vyřadili nějaký elektrospotřebič, ho odvezlo do sběrného dvora, 6 % jej odevzdalo u prodejce při koupi nového přístroje; zhruba 15 % občanů ale hází vysloužilá elektrozařízení do popelnice a 12 % je skladuje doma.

Někdo také prodá vysloužilý spotřebič do bazaru či prostřednictvím inzerátu, další jej odveze na chatu nebo chalupu a tam používá dál.

Z výsledků výzkumu je dále patrné, že obyvatelé považují své znalosti, jak s vysloužilými elektrospotřebiči nakládat, za nedostatečné; přibližně čtyři z pěti obyvatel vědí o možnostech nakládání s elektropřístroji jen málo, popř. mají pouze povšechné informace, a 16 % připustilo, že o tom nevědí vůbec nic.

Nejlepší odpad: ten, který nevznikne

Ještě menší je pak povědomí o tom, jak se s odevzdaným vysloužilým spotřebičem nakládá dál. Pravda, to už není věc spotřebitele, ale kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, oddělený sběr, recyklaci a materiálové využití odpadu z nich a zpracovatelských firem. Přesto je ale dobré vědět, že základní myšlenka moderního odpadového zákonodárství v celé Evropě zní: Nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne.

Proto kromě kvót na množství vysloužilých elektrospotřebičů, které musí každý členský stát EU vybrat ročně na každého obyvatele, existují i kvóty na množství druhotných

surovin získaných z nich k dalšímu využití. Na skládkách nebo ve spalovnách smí skončit vlastně jen nepatrné množství celkového objemu těchto zařízení.

Zároveň obsahují spotřebiče staršího data výroby některé nebezpečné látky, se kterými umějí nakládat jen zkušení a vysoce specializovaní zpracovatelé.

Pečlivý výběr zpracovatelů

Elektrowin, a. s., proto jako provozovatel kolektivního systému pravidelně vypisuje výběrové řízení, v němž oslovuje společnosti provozující technologie na zpracování elektroodpadů.

Účelem řízení je vždy vybrat technologii na nejvyšší dostupné úrovni s nejmenšími dopady na zdraví lidí a životní prostředí.

Dalším důležitým aspektem je dosažení takové výtěžnosti využitelných materiálů ze zpracování zpětně odebraných elektrozařízení, aby bylo možné dosáhnout kvót stanovených zákonem o odpadech.

Rovněž výrobce elektrozařízení je podle zákona povinen poskytnout zpracovatelům elektroodpadu veškeré informace, které jsou nutné k jeho zpracování, především údaje o obsažených nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a materiálového využití elektroodpadu, případně způsobu jejich odstranění.

Materiálové složení velkých a malých domácích spotřebičů, náradí a nástrojů

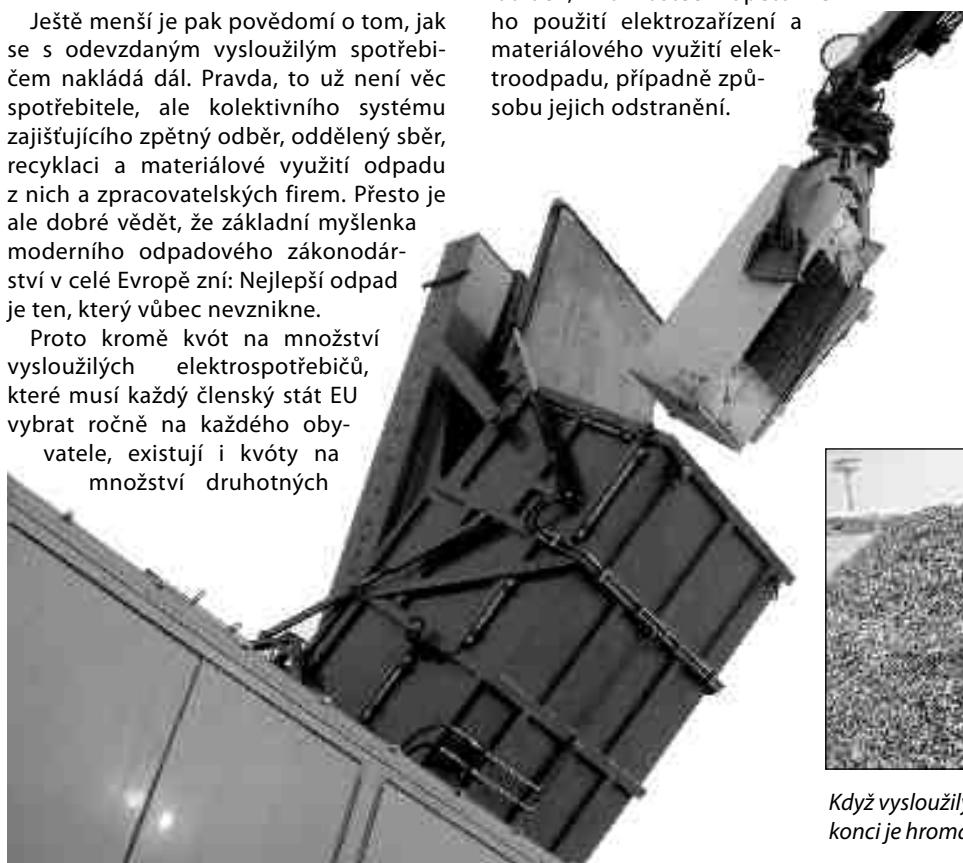
velké spotřebiče	malé spotřebiče	materiál
64	16	železné kovy (v %)
0,2	4	neželezné kovy (v %)
0,01	5	drahé a ostatní kovy (v %)
6	1	směs kovů (v %)
0,2	2	kabely a vodiče (v %)
0,4	5	malé elektrické motorky (v %)
25	35	plasty (v %)
0,4	1	sklo (v %)
0,01	0	odpady s PCB (v %)
0,2	0,01	nebezpečné odpady (v %)
1	20	nevyužitelné součásti (v %)
2,58	10,99	ostatní odpady (v %)

Lednice se nejdříve odborně zbaví nebezpečných freonů a olejů a pak putují do zařízení, které oddělí kov a plasty k dalšímu využití

Když vysloužilý elektrospotřebič projde recyklační linkou, na konci je hromada využitelného kovu

Kynologický závod O Pohár města Kopidlno – V. ročník

V sobotu 30. srpna 2008 se na kynologickém cvičišti ve Pševsi sešli téměř přesně po roce závodníci se svými čtyřnohými kamarády, aby změřili své síly a porovnali dosažené výsledky ve výcviku psů.

Jako téměř vždy bylo nejpočetněji zastoupeno plemeno německý ovčák, dále své výkony předvedli psi plemen rotweiler, boxer, belgický ovčák a malý knírač pes. Sešli se závodníci ze širokého okolí: z Poděbrad, Turnova, Liberce, Hořic, Jičína,

Nového Bydžova, Semil, Hrádku n. Nisou, Lomnice n. Popelkou, Vrchlabí, Chlumce n. C. a pořádající ZKO Kopidlno měla letos také svého zástupce.

Mnozí ze zúčastněných se již stávají pravidelně našimi hosty a odjíždějí velmi spokojeni s úrovní závodu, získanými cenami, připraveným občerstvením a s přátelskou atmosférou, která pokaždé provází celý závod již od nultého ročníku.

Samotný závod je rozdělen do tří kategorií: první kategorií je poslušnost a obrana podle Základního minima Národního zkušebního řádu, druhou kategorií je poslušnost a obrana podle Zkoušky všestranného výcviku 1. stupně stejného zkušebního řádu, třetí kategorií je soutěž o nejlepšího stopaře se stopou podle zkoušky ZVV1.

Za pěkného počasí se po prezentaci závodníků a veterinární přejímce mohlo začít závodit. Na letošní závody byli delegováni 2 rozhodčí, což nám velmi usnadnilo časové rozložení celého závodu. Pan rozhodčí Dlabola posuzoval od samého rána výkony přihlášených psů stopařů, kterých se letos přihlásilo 14. V této kategorii závodu zadal 3x přes 90 bodů (ze 100 možných). Sice se

nikomu nepodařilo překonat mistryni světa, která také na našich závodech soutěžila, ale bylo k vidění několik velice kvalitních výkonů, které za vítězkou zaostaly jen o pár bodů.

Zároveň se začátkem posuzování stop, které probíhalo na pozemcích u Bílska, nastoupili na cvičiště psovodi z kategorie ZM, aby byly posouzeny výkony jejich psů v poslušnosti. Tady posuzovala velmi přísně, ale objektivně paní rozhodčí Hloušková. 3x zadala více než 40 bodů (z 50 možných). Plynuje na kategorii ZM navázala poslušnost kategorie ZVV1, kde 2 psi získali více než 90 bodů (ze 100 možných). Lze říci, že v obou kategoriích poslušnosti byly k vidění velice pěkné a přesně provedené výkony.

Po kratší přestávce na občerstvení rozhodčí, závodníků i všech pomocníků paní rozhodčí zahájila posuzování neatraktivnější disciplíny – obrany. Tato část závodů není o tom, že máme strašně zlé a kousavé psy, ale o tom, jak precizně, technicky dokonale jsou prováděny zákusy do ochranného rukávu, jak je pes zároveň ovladatelný a naprosto neútočný vůči klidně se chovajícím ostatním lidem. Body

zde jsou strhávány za každou nepřesnost, povel navíc a případnou nepozornost psa. V kategorii ZM bylo zadáno 2x více než 40 bodů (z 50 možných) a v kategorii ZVV1 se 3 psům podařily výkony nad 90 bodů (ze 100 možných).

Po skončení posuzování jednotlivých výkonů nastal čas velkého sčítání bodů a přípravy na vyhlášení výsledků. Ceny a poháry nejlepším závodníkům předával starosta města Kopidlno pan ing. Táborský.

Nejlepším stopařem byla vyhlášena fena Kája pí Zemanové z Chlumce n. C., na druhém místě se umístil pes Jasan p. Málka z Hořic, na třetím místě skončila fena Bonny pí Zemanové z Chlumce n. C. Naš zástupce p. Škoda s fenou Nixi skončil na pěkném 5. místě.

V kategorii ZM obsadil 1. místo p. Sucharda s fenou Getty z Turnova, cena za 2. místo putovala do Nového Bydžova zásluhou psa Denny p. Volejníka a na 3. místě byl p. Schrieder s fenou Tara rovněž z Nového Bydžova.

Nejvyšší kategorií na našich závodech

byla kategorie ZVV1, kde se vítězkou stala sl. Niedermirtlová se psem Bruce z Poděbrad, na 2. pozici se umístil p. Bernát s Keep z Chlumce n. C. a 3. byla zástupkyně rovněž ZKO Chlumec n. C. sl. Konířová s Becky. Zástupce naší organizace p. Petr Škoda s Nixi skončil o pouhé 2 body na 4. místě. Zvláštní pohár byl připraven pro psa s nejlepším obra-

nou a tím se stala fena Nixi p. Škody z naší ZKO.

Další zvláštní cenou byla cena pro nejmladšího účastníka a tu získala teprve 16letá Lucka Suchardová, účastnice mistrovství republiky mládeže se psem Ibbo z Turnova.

Předáním cen skončila oficiální část závodů a nastala chvíle pro neméně zajímavou část a tou je každoročně přátelské posezení, při němž se rozebírají a hodnotí předvedené výkony z pohledu závodníků a diváků, vyměňují se zkušenosti, probírají novinky v metodice nácviku jednotlivých cviků a nikdo moc nespěchá domů. Protože když se sejde parta dobrých kamarádů se stejnými zájmy... Prostě příští rok opět poslední srpnový víkend na shledanou!

Na úplný závěr patří naše poděkování

sponzorům, s jejichž pomocí byly zajištěny pěkné ceny pro všechny účastníky závodu: MěÚ Kopidlno; Alucon, s. r. o., Lázně Bělohrad; Aveflor, a. s., Budčev; Modrá pyramida; chovatelská stanice něm. ovčáků z Likonu; zámek Loučen a členové ZKO Kopidlno.

Zvláštní poděkování patří p. Havránkovi ze Pševse, který nám umožnil tak jako v minulých letech pro tento den napojení na elektrinu z vlastní domácnosti.

Za ZKO Kopidlno Ludmila Konůpková

SPORT

Kopidlenská kopaná v roce 2008

Žáci TJ Kopidlno – jaro 2008

Po odehrání podzimní části soutěže se mužstvo žáků umístilo ve skupině Západ na 3. místě a postoupilo do jarní finálové skupiny, kde sehrálo zápasy o 1.–8. místo. Celé jaro bylo na 4. místě a až v posledním utkání vítězstvím v Lužanech 0:7 a nečekanou porážkou Chomutic v Milíčevsi získalo konečné 3. místo. Po odehraných 14 zápasech získalo 28 bodů se skórem 37:28 za první Libání a druhou Sobotkou.

Žáci TJ Kopidlno – podzim 2008

Žáci hrají soutěžní ročník 2008–2009 oproti minulé sezóně klasicky dvoukolovým systémem. Naše mužstvo je po podzimní části na 1. místě. Po odehrání 10 utkání získalo 30 bodů a skóre 39:5.

Výsledky utkání: Kopidlno – Milíčevs 6:0, Libaň – Kopidlno 2:4, Kopidlno – Staré Místo 3:2, Kopidlno – Lužany 5:0, Valdice – Kopidlno 0:4, Kopidlno – Železnice 2:0, Robousy – Kopidlno 0:7, Kopidlno – Žlunice 3:1, Chomutice – Kopidlno 0:4, Kopidlno – Stará Paka 1:0.

Střelci branek: Poutník 15, Kraus 8, Ševčík 4, Kovář a Sucharda 3, Klaban a Zedek 2, Hyšpler a Wajs 1.

Mužstvo žáků po odchodu Radka Kyziváta do dorostu a příchodu pěti hráčů z přípravky tvoří hráči: Jan Kraus, Jakub Krejčík, Tomáš Klaban, Michal Poutník, Mikuláš Ševčík, Michal Hyšpler, Michal Říha, Jan Wajs, Daniel Vycpálek, Miloš Kovář, Petr Sucharda, Libor Strnad, Daniel Carda, Patrik Hnízdil, Tomáš Zedek, Vratislav Nasikovský, Pavel Myška, Tomáš Drbohlav, Miloš Skřivánek a Daniel Hrudka.

Trenéři Libor Strnad a Oldřich Jandourek.

Přejme si, aby mužstvo v jarní části soutěže předvedlo stejně kvalitní výkony jako na podzim a těšilo se z dobrého konečného umístění.

Dorost TJ Kopidlno

Dorostenecký fotbalový tým TJ Kopidlno navázal na úspěšné tažení minulou sezónou, kdy ze čtrnácti zúčastněných skončil na pěkném 4. místě za Jičínem, Novou Pakou a Lovčicemi. Přestože po sezóně 2007/08 odešla řada zkušených hráčů, kteří nyní hájí barvy Kopidlna v mužské kategorii, jejich mladší nástupci si v krajské třídě vedou znovu velmi dobře. Ze třinácti zápasů v devíti zvítězili, jednou remizovali a ve třech utkáních, s Novou Pakou, Úpou „B“ a Kobylicemi, odešli jako poražení. Zisk 28

bodů a skóre 46:24 řadí kopidlenský dorost po podzimní části na 3. místo, přičemž čelo tabulky je nadmíru vyrovnané. Kanonýrem týmu je podobně jako v loňské sezóně Jan Dřímál, který skóroval celkem 12krát, 9 branek vstřelil Vojta Prášek, 5 Pavel Zedek, po 4 gólech mají Míla Havelka, Jan Komárek a Jakub Odvárko, 3krát se trefil David Hyšpler, po jedné brance na svém účtu mají Tomáš Dřímál, Radek Ďord, Štěpán Malý a David Medlík. Máme před sebou zimní přestávku, ve které se chceme zaměřit vedle fyzické kondice i na obrannou činnost, v tomto směru je stále co zlepšovat. V průměru téměř dva obdržené góly na zápas jsou až příliš. V týmu panuje dobrá nálada, většinou kluků nechybí do fotbalu chuť, a tak můžeme být společně s vedoucím mužstva Františkem Judlem se svými výsledky spokojeni. Mladým dorostencům přejeme příjemné prožití zimního období, krásné vánoční svátky a v novém roce hodně zdraví, štěstí nejen sportovního a také více diváků v ochozech, protože kluci si to zaslouží.

Kopidlenský „B“ tým

Po odehrané jarní části sezóny skončilo „B“ mužstvo na prvním místě. Jelikož „A“ tým postupovat nemohl, byly dvě možnosti, buď zůstat v okresní soutěži okresu Jičín, nebo tým přihlásit na Nymbursko s budoucí možností postupu do vyšších tříd. Jelikož ale předseda nymburského fotbalového svazu byl na mistrovství Evropy v Rakousku (a výbor nymburského FS toto odmítl), zůstali jsme v Jičíně.

První kolo již podruhé za sebou jsme zajížděli do Kacákovy Lhoty. Po příjezdu jsme nevěděli, zda se utkání uskuteční, či ne, protože nebylo posekáno (menší hráči měli strach, zda budou vidět – tak vysoká byla tráva), branky byly mimo hřiště a plocha byla poseta stovkami ovčích exkrementů, takže si hráči dávali veliký pozor na upadnutí, a pokud k němu už došlo, tak se vehementně čistili. Utkání nakonec začalo a v poločase jsme prohrávali 0:2. V kabině se po poločasovém hodnocení otřásala okna. V druhé polovině jsme vyrovnali brankami Jardy Zikmunda a Zdenka Kutmona a měli i na výhru.

Další týden jsme hostili sestoupivší Jičíněves. Poločas 2:0 a v kabině zavládla euforie, ale druhá část utkání nás dokonale vrátila na zem – 0:3 a konečný výsledek 2:3.

Další víkend nás čekaly Žeretice venku. S několika dorostenci jsme jim nasázeli 6 „kusů“ a domácí se nezmohli ani na čestný úspěch.

Pak přijel Miletín „B“. Hned na začátku

utkání byl vyloučen soupeřův hráč za nemístnou kritiku rozhodčího a my jsme se celý zápas trápili. Až ke konci se nám podařilo tradičně „Zipem“ (Jardou Zikmundem) vstřelit branku a zvítězit 1:0.

Pro lichý počet týmů v okresní soutěži jsme další týden odpočívali.

Potom přijelo Staré Místo „B“. Předvedlo solidní výkon a odvezlo si porážku 3:1.

Poté jsme zajížděli do Česova. V poločase jsme vedli 4:1 a bylo rozhodnuto. Ale ve druhé polovině utkání domácí hodně zlobili a výsledek 3:7 odpovídal spíše hokeji.

Za týden nás čekal doma nově vybudovaný tým Bříšťan. Houževnatý soupeř s poměrně malým věkovým průměrem dlouho odolával. Na začátku druhého poločasu nepřenese přes srdce hráč Tomáš Zarycký sporné rozhodnutí rozhodčího a počastoval jej několika „pánskými přirozeními“. Nevěděli jsme kolika, ale byl po zásluze vyloučen. Tento počet jsme se dozvěděli v týdnu od disciplinární komise – dostal totiž za každý „úd“ stop na jedno utkání, tedy osm. Mužstvo zabojovalo i v deseti a brankami Jardy Zikmunda a Tomáše Vodičky vydřelo cenné vítězství 2:0.

A další týden jsme trochu s obavami zajížděli do Chomutic, v té době k vedoucímu týmu tabulky. Překvapilo nás, že zde nebyli skoro žádní diváci, ačkoli jindy zuřivě publikum na nás naházelo veškerou špínu z celého okresu. Vše však způsobilo sledování Velké pardubické a zřejmě očekávání, zda bude nějaká „konina“. Po skončení dostihu se však věrní domácí seběhli na hřiště a na dávky jen přšely. V poločase jsme prohrávali 0:1. Druhý poločas jsme ale domácí zatlačili a výsledkem bylo vyrovnání na 1:1. Branku vstřelil „pševský tank“ Zdenek Kutmon. Ukázalo se, že když do Chomutic přijede kvalitní rozhodčí a nepodlehne domácímu prostředí, tak je to hratelný soupeř.

V dalším kole nás čekala doma Stará Paka „B“, tým s nejvíce nastřílenými brankami. Dostala „normu“, což je 5:0, a za to nám byl jeden věrný fanoušek velmi vděčný, jelikož si mohl po dlouhé době zase z plného hrdla zakřičet.

V posledním utkání jsme hostili Valdice „B“. Soupeř předváděl velmi pěkný fotbal a utkání se jistě muselo divákům líbit. Udrželi jsme čistý štít a zvítězili 3:0 dvěma góly Tomáše Vodičky a jedním nejlepšího střelce podzimu Jardy Zikmunda.

Nakonec jsme po podzimní části skončili na třetím místě s minimální dvoubodovou ztrátou na první Jičíněves a druhé Chomutice „B“ s aktivním skóre 32:10, což znamená nejlepší obranu a brankáře v soutěži.

pokračování na straně 31

SPORT

Kopidlenská kopaná v roce 2008

pokračování ze strany 30

O branky se podělili: Jaroslav Zikmund 7, Zdenek Kutmon 6, Tomáš Vodička 5, Jéňa Dřímál 2, Milan Šafařík 2, Petr Janda 2, Josef Škaloud 2, Jakub Geršl 1, Michal Kareš 1, Honza Brožíček 1, Pavel Zedek 1, Vadim Sedláček 1 a Vláda Kotlář 1.

Kopidlenský „A“ tým

Podzimní část ročníku 2008/2009 začalo mužstvo s novým vedením. Trenérem se stal Petr Albrecht a vedoucím Václav Brodský. Nepatrných změn doznal i hráčský kádr, z něhož byli na hostování uvolněni Z. Pekárek (prodloužení), P. Košek a J. Odvárko. Naopak na hostování sem přišel M. Šimánek. Dále bylo do týmu zařazeno několik končících dorostenců – I. Kulhánek, V. Dyčenko a R. Kotlář.

Mistrovské zápasy jsme začali doma s Libání „B“ a výsledek 6:0 se zdál být slibný.

Následující týden jsme zajížděli na Pecku, kde svá utkání hraje tým L. Bělohradu „B“/Pecka. Toto utkání nás vrátilo zpět na zem a porážku 3:0 jsme nemohli dlouho strávit.

Ve třetím kole přijel soused z Dětenic a opět výhra 4:0.

Další týden jsme zajížděli do Milíčevsi „B“, která svá utkání hraje v Nemyčevsi. Špatný terén se podepsal na výkonu obou kolektivů, ale zvítězili jsme 2:0 brankami V. Kulhánka a M. Šimánka.

Další víkend opět výhra, a to v Luňanech 3:0. Góly M. Šimánek 2, J. Brožíček 1. Příjemným překvapením byl výkon dorostence Jění Dřímala, který se objevil i v několika dalších utkáních.

V dalším kole jsme hostili Libuň. Zápas se nám vyloženě nepovedl. Hosté se ujali vedení, začali tento výsledek bránit. Teprve 10 minut před koncem se podařilo vyrovnat L. Hnát, ale to bylo vše 1:1.

A za týden na hřiště jednoho z favoritů do Železnice. Zde mužstvo předvedlo nejlepší výkon podzimu a vítězství 2:0 bylo zasloužené.

V 8. kole k nám zavítalo Staré Místo „B“. Výkon byl obrovským rozčarováním a porážka 1:2 byla největším rozčarováním podzimní části.

Za týden výlet do Žlunic a vítězství 3:1. O branky se podělili P. Klaban, V. Hnát a M. Šimánek.

V 10. kole jsme přivítali lídra tabulky Hořice „B“. Před utkáním byly velké problémy se sestavou a výkony dorostenců J. Dřímala a V. Práška byly součástí solidní hry. Ujali jsme se vedení 1:0 brankou V. Kulhánka, ale hosté v druhé části utkání vyrovnali.

V dalším kole nás čekala horká půda v Chomuticích. Domáci byli po celý zápas lepší a zvítězili 2:1.

Další týden jednoznačná výhra 3:0 v Robousích. Branky M. Šimánek 2 a V. Šimůnek 1.

V posledním zápase podzimu jsme hostili Valdice. Zápas rozhodl rychlý gól soupeře, na který jsme nedokázali odpovědět – 0:1.

Konečná bilance podzimu je páté místo s 23 získanými body a aktivním poměrem branek 27:11, ale devítibodovým odstupem na první Hořice „B“.

Mužstvo tedy nesplnilo výkonnostní

cíl, kterým bylo čelo tabulky. Především výkony na domácím hřišti nebyly takové, aby diváci odcházeli spokojeni. Pozitivním zjištěním bylo zařazení mladých hráčů a dorostenců.

Střelci branek : Šimánek 7, Petr Klaban 5, Hnát 3, Vítek Kulhánek 3, Šimůnek 3, Igor Kulhánek 1, Jan Brožíček 1, Jéňa Dřímál 1, Petr Komárek 1 a vlastní 2.

Podrobnější informace získáte na našich webových stránkách www.tjkopidlno.cz.

Za výbor TJ kopaná Kopidlno J. Vodička

VÝLET NA JEŠTĚD Kulturní výbor s podporou mikroregionu Rozhraní pořádal 4. října 2008 výlet na Ještěd a do zoo Liberec. Počasí se vydařilo, všem účastníkům se naskytl krásný výhled na Jizerské hory a okolí z Ještědu. Odpoledne se zájezd přesunul do zoo Liberec. Díky poměrně teplému počasí bylo možno vidět zvířata i ve výběžích. Zájezd se vydařil a účastníci byli spokojeni.

Nezaměstnanost na Kopidlsku v číslech

1. Okres Jičín měl k 31. říjnu 2008 míru nezaměstnanosti 4,8 %, to znamená, že k tomuto datu bylo evidováno celkem 2062 dosažitelných uchazečů.

2. Město Kopidlna mělo k 31. říjnu 2008 nezaměstnanost 5,86 %, což je celkem 64 evidovaných uchazečů. Celkem je 1093 v Kopidlně ekonomicky aktivních obyvatel.

3. Mikroregion Kopidlna. K 31. říjnu 2008 bylo v mikroregionu Kopidlna evidováno celkem 103 dosažitelných uchazečů, což je 6,43 %.

Říjen 2008

Koncem měsíce října se míra nezaměstnanosti udržovala na **4,8 %**, což je údaj srovnatelný s minulým měsícem. Celorepubliková míra nezaměstnanosti činila **5,2 %**.

K 31.10.2008 bylo Úřadem práce v Jičíně evidováno **2062** dosažitelných uchazečů o zaměstnání, v porovnání s minulým měsícem došlo k mírnému nárůstu a to o 8 zaměstnanců.

Z celkového počtu evidovaných dosažitelných uchazečů o zaměstnání bylo evidováno 1215 žen (tj. 59%), v porovnání s minulým měsícem došlo k navýšení počtu pouze o 1 uchazečku.

Bylo evidováno celkem 397 osob se zdravotním postižením (nárůst o 12 osob oproti minulému měsíci), z toho bylo 214 žen.

V průběhu měsíce došlo k poklesu v kategorii mladistvých a uchazečů po skončení

Míra nezaměstnanosti v mikroregionech okresu Jičín v roce 2008 v %

Měsíce	Mikroregiony								
	Jičín	Hořice	Kopidlna	Lázně Běláhrad	Libáň	Miletín	Nová Paka	Sobotka	Vysoké Veselí
1/2008	5,44	6,66	7,49	5,58	5,46	7,54	6,35	5,87	8,83
2/2008	5,25	6,13	7,05	5,01	5,25	7,30	6,05	5,53	8,46
3/2008	5,13	5,64	6,62	4,81	5,03	5,30	5,67	5,73	7,49
4/2008	4,56	5,06	6,05	4,08	4,93	5,42	5,05	5,14	7,04
5/2008	4,75	5,08	6,49	3,95	4,71	6,01	4,77	4,75	7,11
6/2008	4,59	5,21	6,12	3,91	4,39	6,48	4,66	5,00	7,11
7/2008	5,02	5,61	5,68	4,28	4,87	5,65	4,89	5,05	7,11
8/2008	4,92	5,59	5,81	4,48	4,60	6,01	5,01	5,14	7,78
9/2008	4,80	5,59	5,99	4,44	4,55	5,89	4,83	5,39	7,49
10/2008	4,90	5,52	6,43	4,28	5,14	5,54	4,89	4,66	8,01

Přehled vyřazených uchazečů o zaměstnání

Skupiny vyřazených uchazečů o zaměstnání za 1. pololetí 2008 v mikroregionu Kopidlna	Počet
Umístěný jinak (našel si práci sám)	45
Sankční vyřazení	26
Umístěný ÚP – nástup do zaměstnání	16
Vyřazení na vlastní žádost (odchod do důchodu, MD,...)	12
Zahájil SVČ	3
Umístěný ÚP na VPP	3
Umístěný na dotované místo v rámci projektu ESF	2
Umístěný ÚP na SÚPM vyhrazené (příspěvek na mzdu)	1
Celkem	108

VPP – veřejně prospěšné práce, SVČ – samostatně výdělečná činnost, MD – mateřská dovolená, SÚPM – společensky účelná pracovní místa

studia (celkem o 22 uchazečů) a to na současných 192 osob.

Koncem měsíce bylo evidováno 664 volných pracovních míst. V září tedy připadalo 3,2 uchazeče na 1 volné pracovní místo z celkového počtu 2145 uchazečů.

V průběhu měsíce přišlo do evidence celkem 393 nových uchazečů, což je o 92 uchazečů méně než v srpnu.

Do evidence přišlo 14 uchazečů (z toho 3 ženy), kteří ukončili samostatnou výdělečnou činnost.

Struktura uchazečů o zaměstnání v mikroregionu Kopidlna k 30. 6. 2008

Obec	PN		Ženy s dětmi do 15 let	Věk nad 50 let		Evidence nad 12 měs.		OZP.		Vzdělání						
	Celkem	Ženy		Celkem	Ženy	celkem	Ženy	Celkem	Ženy	Základ.	Nižší stř.	Vyuč.	ÚSV	ÚSO	VOŠ	VŠ
Běchary	6	4	1	3	1	1	0	2	1	3		1	1	1		
Budčevy	7	1	1	4	0	1	0	3	0			6		1		
Cholenice	1	1	1	1	1	1	0	0	0					1		
Kopidlna	57	26	5	19	9	15	12	10	6	23		16		16		2
Slavhostice	10	5	0	4	1	3	2	3	2	3	2	2		2		1
Vrše	6	4	2	2	1	2	1	1	1	5						1
Židovice	4	3	2	2	0	2	1	1	0			1	1	2		
Celkem	91	44	12	35	13	25	16	20	10	34	2	26	2	23		4